

คู่มือการฟังพระพุทธรมณต์

ฉบับภูมิพลศึกษา

คู่มือการฟังพระพุทธรมณต์

ฉบับภูมิพไลภิกขุ

คำปรารภ

การฟังพระสวดมนต์หรือเรียกว่า เจริญพระพุทธรูป เป็น พิธีกรรมอย่างหนึ่งของชาวพุทธ นิยมทำกันเมื่อมีสุขหรือมีทุกข์ โดย จะมีการทำบุญนิมนต์พระสงฆ์มาจากวัดหรือทำในวัด เพื่อเจริญ พระพุทธรูปในบ้านหรือในวัดหรือที่ใดที่หนึ่ง เฉพาะงานที่เป็นมงคล ก็มีการตั้งขันน้ำมนต์ เพื่อให้พระสงฆ์ทำน้ำพระพุทธรูปด้วย เช่นงาน วันเกิด งานขึ้นบ้านใหม่ งานแต่งงาน หรืองานอื่นใดที่มีการปรารภ จะทำบุญก็ได้ ส่วนงานเกี่ยวกับการตายไม่นิยมตั้งขันน้ำมนต์ เจ้าภาพ ของงานอาจเชิญแขกหรือผู้รู้จักคุ้นเคย มาร่วมฟังพระสงฆ์เจริญ พระพุทธรูป

สำหรับด้านพระสงฆ์นั้น เมื่อได้บรรพชาอุปสมบทแล้ว ย่อมมีหน้าที่ศึกษาเล่าเรียน ท่องบ่นทรงจำคำสอนของพระพุทธเจ้าผู้เป็น พระบรมศาสดา เพื่อเป็นการคุ้มครองตนในการศึกษาและประพฤติ ปฏิบัติพระธรรมวินัย ทางคณะสงฆ์จึงได้เลือกคัดคำสอนของพระ พุทธเจ้าอันมีมาในพระไตรปิฎก จัดเป็นบทท่องจำขึ้น เรียกว่า พระปริตร แปลว่าบทสวดสำหรับป้องกันตัว เป็นเรื่องของพระภิกษุสามเณรจะต้อง ท่องจำ เป็นตำนาน เรียกว่า เจ็ดตำนานบ้าง สิบสองตำนานบ้าง และบทอนุโมทนาในงานต่าง ๆ ที่มีปรากฏอยู่ในท้ายพระสูตร บทสวด เหล่านี้ล้วนเป็นภาษามคธ ซึ่งเป็นภาษาที่บันทึกพระไตรปิฎกไว้ และถือ กันมาว่าเป็นคำศักดิ์สิทธิ์ เพราะเป็นเรื่องที่ประกอบด้วยบารมีธรรมของ พระพุทธเจ้าในชาติปัจจุบันบ้าง ในชาติอดีตบ้าง เมื่อชาวพุทธมีงาน

ต่าง ๆ นิมนต์พระไปเจริญพระพุทธมนต์มีกำหนดจำนวน ๕ รูป ๗ รูป หรือ ๙ รูป ตามกำลังของเจ้าภาพ พระสงฆ์ท่านก่อนจะไปเจริญพระพุทธมนต์ย่อมมีการชักซ้อมการสวดให้มีจังหวะทำนองปรักพร้อมกัน เพื่อให้เป็นที่เจริญศรัทธาของผู้ฟัง แล้วจึงไปเจริญพระพุทธมนต์ตามงานที่รับนิมนต์

การฟังพระพุทธมนต์ดังกล่าวนั้น ในชั้นต้นไม่ได้มุ่งฟังเพื่อรู้เรื่อง แต่มุ่งฟังเพื่อเอาบุญ เพราะถือกันมาว่าแม่ฟังพระพุทธมนต์ไม่เข้าใจ แต่มีความศรัทธาเลื่อมใสในเสียงที่เจริญพุทธมนต์นั้น ก็มีอานิสงส์ไพศาล ดังมีเรื่องกบฟังพระพุทธเจ้าแสดงธรรมสังจิตไปตามกระแสพระธรรมเทศนา มิได้รู้เรื่องพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าเลย ได้ถูกเด็กเลี้ยงโคเอาไม้เท้าบีบศีรษะถึงแก่ความตาย เมื่อตายไปแล้วได้บังเกิดเป็นเทพมีนามว่า มัชฌุกเทพบุตรเป็นต้น มาในปัจจุบันนี้ ผู้สนใจทางพระพุทธศาสนาต้องการหาเหตุผล ต้องการฟังสวดมนต์ และความหมายของบทสวดมนต์ที่พระสงฆ์สวดนั้นด้วย เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาและอัปมาทธรรม

มูลนิธิภูมิพลโลกิยกุเพื่อการค้นคว้าทางพระพุทธศาสนา เห็นสมควรให้มีคู่มือการฟังพระพุทธมนต์ขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาพระพุทธศาสนาส่วนหนึ่ง จึงได้ขอให้ นายสิริ เพ็ชรไชย ป.ธ.๘ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และนายเจียน วงศ์ศรีสังข์ ป.ธ.๘ นักวิชาการอาวุโสของมูลนิธิภูมิพลโลกิยกุ ช่วยกันชำระต้นฉบับพุทธมนต์ภาษามคธให้ถูกต้อง และให้คำปรึกษาแก่ข้าพเจ้าในการแปลสำนวนคำแปลเป็นภาษาไทย ใน

ส่วนที่อ่านแล้วยังไม่เข้าใจความชัดเจน และในการเติมความส่วนที่ยัง
ไม่ครบถ้วนไว้ในวงเล็บ และบางครั้งก็ได้แปลใหม่ทั้งตอน ทั้งนี้ก็
เพื่อมุ่งความเข้าใจดีของผู้อ่านประการเดียว ข้าพเจ้าขอใจท่านทั้งสอง
ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

(นายมนีพันธุ์ จารุคุณ)

กรรมการผู้จัดการมูลนิธิภูมิพลโลก

สารบัญ

วัตถุประกอบพิธี	๑
เริ่มพิธี	๓
ลำดับที่ ๑ - บูชาพระรัตนตรัย	๓
ลำดับที่ ๒ - คำอาราธนาศีล ๕	๓
ลำดับที่ ๓ - นมัสการ	๔
- สรณคมน์	๕
- สมาทานศีล ๕	๖
ลำดับที่ ๔ - คำอาราธนาพระปริตร	๘
ลำดับที่ ๕ - คำชุมนุมเทวดา	๘
ลำดับที่ ๖ - นมัสการ	๑๑
- สรณคมน์	๑๒
- สัมพุทธะ	๑๓
- นมการสิทธิคาถา	๑๕
- นโม ๘ บท	๑๘
ลำดับที่ ๗ - มงคลสูตร	๒๐
- รัตนสูตร	๒๔
- กรณียเมตตสูตร	๒๘
- ขันธปริตร	๒๙

	- โมรปริตร	๓๐
	- อาภานาฎยปริตร	๓๔
	- อังคุลิมาลปริตร	๓๖
	- บทจัดตำนานโพชฌังคปริตร	๓๗
	- โพชฌังคปริตร	๓๘
	- อภัยปริตร	๔๐
	- ปกิณณกคาถา	๔๒
	- มงคลจักรวาลใหญ่	๔๕
	- เทวตาอุยโยชนคาถา	๔๘
ลำดับที่ ๘	- บทถวายพรพระ	๕๐
	- พุทธชัยมงคลคาถา	๕๓
	- บทจัดตำนานชัยปริตร	๕๘
	- ชัยปริตร	๕๙
ลำดับที่ ๙	- การกรวดน้ำ	๖๓
	- อนุโมทนารัมภคาถา	๖๓
	- สามัญญานุโมทนาคาถา	๖๔
	- มงคลจักรวาลน้อย	๖๖
ภาคผนวก		๖๙

คู่มือการฟังพระพุทธรูป

วัตถุประกอบพิธี

๑. พระพุทธรูป
๒. รูป ๓ ดอก เทียน ๑ คู่
๓. ดอกไม้สด สำหรับบูชาพระรัตนตรัย
๔. บาตรน้ำมนต์สำหรับทำน้ำพระพุทธรูป ใส่ใบเงิน ใบทอง ใบนาก ในบาตรน้ำมนต์ ส่วนที่ประพรมน้ำพระพุทธรูป ใช้หญ้าคาหรือใบมะยม
๕. เทียนหนัก ๑ บาท ๑ เล่ม สำหรับทำน้ำพระพุทธรูป
๖. เทียนขนวน ๑ เล่ม สำหรับจุดรูปเทียน
๗. ด้ายสายสิญจน์ ๑ กลุ่ม
๘. เครื่องกรวดน้ำ ๑ ชุด (เมื่อกรวดน้ำแล้ว ให้นำน้ำไปนั่งเทกลางแจ้งด้วยเคารพ)
๙. โต๊ะหมู่บูชา ๑ ชุด (จำนวนโต๊ะมากน้อยตามแต่จะหาได้) ตั้งทางด้านขวามือของพระสงฆ์ หันหน้าไปทางเดียวกับพระสงฆ์ ตามที่นิยมกันหันหน้าไปทางทิศตะวันออกหรือทิศอื่นใดที่เหมาะสมกับสถานที่ เว้นทิศตะวันตก

๑๐. อัญเชิญพระพุทธรูปขึ้นประดิษฐานบนโต๊ะหมู่บูชา นำ
 ด้ายสายสิญจน์วางฐานพระพุทธรูปเวียนขวา (คือตามเข็มนาฬิกา) แล้วนำมวนบาตรน้ำพระพุทธรณ์ เวียนขวา
 เช่นเดียวกัน ต่อจากนั้น จึงนำกลุ่มด้ายสายสิญจน์นั้นมา
 วางไว้ในพานข้างขวามือของพระสงฆ์ผู้เป็นประธาน

พิธีบำเพ็ญกุศลเนื่องในการเจริญพระพุทธรณ์นั้น ถ้าเป็นงานมงคล
 ให้ตั้งขันน้ำพระพุทธรณ์ แต่ถ้าเป็นงานอวมงคล เช่น ทำบุญ ๗ วัน เป็นต้น ไม่ตั้ง
 ขันน้ำพระพุทธรณ์

การเจริญพระพุทธรณ์ โดยปกติใช้เวลาประมาณ ๓๐-๓๕ นาที ถ้า
 เจริญพระพุทธรณ์โดยย่อ ใช้เวลาประมาณ ๒๕ นาที.

เริ่มพิธี

ลำดับที่ ๑

เมื่อพระสงฆ์เข้านั่งประจำที่แล้ว ประธานในพิธีหรือเจ้าภาพ
จุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย

ลำดับที่ ๒

พิธีกรอาราธนาศีล

(ก่อนอาราธนาศีล พิธีกรกราบ ๓ ครั้ง แล้วถวายกลุ่มค้ายสาขาสัญญ์
แก่พระสงฆ์ผู้เป็นประธาน เมื่อพิธีกรเริ่มอาราธนาศีล ทุกคนพนมมือพร้อมกัน)

คำอาราธนาศีล ๕

มอญ ภนฺเต วิสุ วิสุ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้า
รทฺขณฺตถาย, ศิสฺรณฺเณ สห, ทั้งหลายขอศีลห้า เพื่อจะรักษาไว้
ปญฺจ สีลานิ ยาจาม. ทีละข้อ ๆ (ต่อเนื่องกันไป) ร่วมกับ
ไตรสรณคมน์.

ทฺหุคฺขมฺปิ มอญ ภนฺเต วิสุ วิสุ แม้วาระที่ ๒ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ
รทฺขณฺตถาย, ศิสฺรณฺเณ สห, ปญฺจ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอศีลห้า เพื่อจะ
สีลานิ ยาจาม. รักษาไว้ทีละข้อ ๆ (ต่อเนื่อง
กันไป) ร่วมกับไตรสรณคมน์.

ตติยมปี มยั ภนุเต วิสุ วิสุ แม้วาระที่ ๓ ข้าแต่ท่านผู้เจริญ
 รกขณตุถาย, คิสรณน สห, ปญจ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอศีลห้า เพื่อจะ
 สีลานิ ยาจาม. รักษาไว้ทีละข้อๆ (ต่อเนื่องกันไป)
 ร่วมกับไตรสรณคมน์.

(พิธีกรรมและทุกคนกราบพระรัตนตรัย ๓ ครั้ง)

ลำดับที่ ๓

ประธานสงฆ์ให้ศีล

(ผู้ร่วมพิธีพนมมือแล้วว่าตามดั่ง ๆ เพื่อพระสงฆ์จะได้กล่าวนำต่อไป)

นมัสการ*

นโม ตสฺส ภควโต
 อรหโต สมฺมาสมุทฺทสฺส.

ขอนอบน้อม แด่พระผู้มี
 พระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า
 พระองค์นั้น.

นโม ตสฺส ภควโต
 อรหโต สมฺมาสมุทฺทสฺส.

ขอนอบน้อม แด่พระผู้มีพระภาค
 อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์
 นั้น.

* พระสูตร ที่ฉนิกาย มหาวรรค เล่ม ๑๐ ข้อ ๒๗๑

พระสูตร มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปิณณาสกั เล่ม ๑๓ ข้อ ๕๔๘ และ ๕๕๐.

นโม ตสฺส ภควโต
 อรหโต สมมาสมพุทฺธสฺส.

ขอนอบน้อม แด่พระผู้มีพระภาค
 อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์
 นั้น.

(เป็นประเพณีในพระพุทธศาสนา เมื่อจะเริ่มบรรยายพระธรรมก็ดี จะเริ่มบท
 พระธรรมที่ท่านแต่งไว้ก็ดี หรือจะเริ่มประกอบกิจใด ๆ ในพระพุทธศาสนาก็ดี
 ท่านจะขึ้นต้นด้วยเคารพพระบรมศาสดาก่อน ด้วยกล่าวบทนมัสการ "นโม ตสฺส
 ภควโต อรหโต สมมาสมพุทฺธสฺส")

สรณคมน์*

พุทฺธํ สรณํ คจฺฉามิ.

ข้าพเจ้าขอถึง พระพุทธเจ้า ว่าเป็น
 ที่พึ่ง.

ธมฺมํ สรณํ คจฺฉามิ.

ข้าพเจ้าขอถึง พระธรรม ว่าเป็น
 ที่พึ่ง.

สํฆํ สรณํ คจฺฉามิ.

ข้าพเจ้าขอถึง พระสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่ง.

ทุติยมนุปี พุทฺธํ สรณํ คจฺฉามิ.

แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระ
 พุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่ง.

* พระสูตร ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ เล่ม ๒๕ หน้า ๑.

- ทุติยมุขี ฌมมํ สรณํ กจฺณามิ. แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระ
 ธรรม ว่าเป็นที่พึ่ง.
- ทุติยมุขี สํฆํ สรณํ กจฺณามิ. แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์
 ว่าเป็นที่พึ่ง.
- ตติยมุขี พุทฺธํ สรณํ กจฺณามิ. แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระ
 พุทธเจ้า ว่าเป็นที่พึ่ง.
- ตติยมุขี ฌมมํ สรณํ กจฺณามิ. แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระ
 ธรรม ว่าเป็นที่พึ่ง.
- ตติยมุขี สํฆํ สรณํ กจฺณามิ. แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์
 ว่าเป็นที่พึ่ง.

สมาทานศีล ๕*

(คำปฏิญาณต่อหน้าพระพุทธรูปและสงฆ์ว่าจะปฏิบัติตามศีล ๕ ข้อนี้)

คำสมาทานศีล ๕ พระสงฆ์ว่านำ ผู้สมาทานว่าตาม เฉพาะภาษาบาลี

ปาณาติปาตา เวรมณี
 สิกฺขาปทํ สมาธิยามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบท
 คือ การงดเว้น จากการฆ่าสัตว์มี
 ชีวิต.

* พระสูตร สังคีตสูตร ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค เล่ม ๑๑ หน้า ๒๔๗.

คูอธิบายในอรรถกถาสัมโมหวิโนทนี หน้า ๔๕๔.

อทินฺนาทานา เวรมณี
สิกขาปทํ สมာทियามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบท คือ
การงดเว้น จากการถือเอาสิ่งของ
ที่เจ้าของมิได้ให้.

กามesu มิจฺฉาจารา เวรมณี
สิกขาปทํ สมာทियามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบท คือ
การงดเว้น จากการประพฤติดิฉิต
ในกามทั้งหลาย.

มุสาวาทา เวรมณี
สิกขาปทํ สมာทियามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบท คือ
การงดเว้น จากการพูดเท็จ.

สุราเมรยมชฺชุปมาทภูจฺจนา
เวรมณี สิกขาปทํ สมာทियามิ.

ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบท คือ
การงดเว้น จากการดื่มเครื่องคอง
ของเมา คือ สุราและเมรัย อันเป็น
ที่ตั้งแห่งความประมาท.

(เฉพาะพระสงฆ์ว่า)

สีเลน สุคตฺติ ынฺติ
สีเลน โภคสมฺปทา
สีเลน นิพฺพุตฺติ ынฺติ
คสุมา สีลํ วิโสธเย.

บุคคลย่อมไปสู่สุคติด้วยศีล
ย่อมได้โภคสมบัติด้วยศีล
ย่อมถึงพระนิพพานด้วยศีล
เพราะฉะนั้น พึงชำระศีลให้
บริสุทธิ์.

(ทุกคนรับสาธุแล้ว กราบ ๑ ครั้ง)

ลำดับที่ ๔

พิธีกรอาราธนาพระปริตร

(ก่อนอาราธนาพระปริตร พิธีกรกราบ ๓ ครั้ง
เมื่อพิธีกรเริ่มอาราธนาพระปริตร ทุกคนพนมมือพร้อมกัน)

คำอาราธนาพระปริตร*

(ปฐชาวัตถันท์ ๘)

วิปตุติปฏิพาหาย

สพฺพสมฺปตฺตีสิทฺธิยา

สพฺพทฺฤทฺวินาสาย

ปฺริตฺตํ พุทฺธ มงฺกळิ.

ขอพระคุณเจ้าโปรดสวดพระปริตร
อันเป็นมงคล เพื่อป้องกันความ
วิบัติ เพื่อสำเร็จสมบัติทุกประการ
เพื่อให้ทุกข์ทั้งปวงพินาศไป.

วิปตุติปฏิพาหาย

สพฺพสมฺปตฺตีสิทฺธิยา

สพฺพทฺฤทฺวินาสาย

ปฺริตฺตํ พุทฺธ มงฺกळิ.

ขอพระคุณเจ้าโปรดสวดพระปริตร
อันเป็นมงคล เพื่อป้องกันความ
วิบัติ เพื่อสำเร็จสมบัติทุกประการ
เพื่อให้ภัยทั้งปวงพินาศไป.

วิปตุติปฏิพาหาย

สพฺพสมฺปตฺตีสิทฺธิยา

สพฺพโรควินาสาย

ปฺริตฺตํ พุทฺธ มงฺกळิ.

ขอพระคุณเจ้าโปรดสวดพระปริตร
อันเป็นมงคล เพื่อป้องกันความ
วิบัติ เพื่อสำเร็จสมบัติทุกประการ
เพื่อให้โรคทั้งปวงพินาศไป.

* ของโบราณอาจารย์.

ลำดับที่ ๕

พระสงฆ์ชุมนุมเทวดา

คำชุมนุมเทวดา*

(สวดด้วยทำนองสรภัญญะ)

สรชช สเสน สพนุฑู นรินท,
 ปรีตตานุภาโว สทา รกขตติ,
 ผริตวาน เมตตัม สเมตตทา ภาทนต์ตา,
 อวิกขิตตจิตตทา ปรีตตัม ภณนตุ.

ขอเชิญท่านผู้เจริญทั้งหลาย ผู้มี
 เมตตา จงแผ่เมตตา ด้วยอธิษฐาน
 ขอบำรุงภาพพระปริตร จงรักษา
 พระมหากษัตริย์ กับทั้งพระสิริ-
 ราชสมบัติ พระบรมวงศานุวงศ์
 พร้อมด้วยเสนามาตย์ทุกเมื่อเถิด
 แล้วอย่ามีจิตฟุ้งซ่าน สวดพระปริตร
 เทอญ.

สกุเต กาเม จ รูเป คิริสีขรตญ
 จนตลิกเข วิมาน,
 ทีเป รฎฺเฑ จ คาเม ตรวนคหเน
 เหวตตุมฺหิ เขตฺเต,
 ภูมฺมา จายนฺตุ เทวา ชลลลวิสเม
 ยกฺขคณฺฐพฺพนาคา,

ขอเชิญเทพเจ้าทั้งหลาย ซึ่งสถิตอยู่
 ในสวรรค์ ชั้นกามภพก็ดี รูปภพก็ดี
 และเทวดาซึ่งสถิตอยู่ ณ ยอดเขา
 และหุบเหว และวิมานในอากาศ
 และภูมมเทวาทิสถิตในแผ่นดิน ใน
 แวันแคว้น ในแดนบ้าน ใน

* ของโบราณอาจารย์.

ติฏจนฺตา สนฺติเก ยํ มุนีวรวจัน
สาธโว เม สุณนตุ.

ต้นพฤกษา และป่าช้า ในที่เรือน
และในที่ไร่นาก็ดี ทั้งยักษ์คนธรรพ์
นาค ซึ่งสถิตอยู่ในน้ำ บนบก ที่ลุ่ม
ที่ดอนก็ดี อันอยู่ในที่ใกล้เคียง จง
มาประชุมพร้อมกันในที่นี้ คำใด
เป็นคำของพระมุนีผู้ประเสริฐ ขอ
สาธุชนทั้งหลายจงฟังคำนั้น ซึ่ง
ข้าพเจ้าจะได้สวดต่อไป ณ บัดนี้.

ธมฺมสฺสวณกาโล อยมภทฺตนา,

คุณรทธานผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้
เป็นกาลฟังธรรม,

ธมฺมสฺสวณกาโล อยมภทฺตนา,

คุณรทธานผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้
เป็นกาลฟังธรรม,

ธมฺมสฺสวณกาโล อยมภทฺตนา.

คุณรทธานผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้
เป็นกาลฟังธรรม.

ลำดับที่ ๖

พระสงฆ์นำเจริญพระพุทธมนต์

นมัสการ*

นโม ตสฺส ภควโต
 อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส.

นโม ตสฺส ภควโต
 อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส.

นโม ตสฺส ภควโต
 อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส.

ขอนอบน้อม แด่พระผู้มี
 พระภาค อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า
 พระองค์นั้น.

ขอนอบน้อม แด่พระผู้มีพระภาค
 อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์
 นั้น.

ขอนอบน้อม แด่พระผู้มีพระภาค
 อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์
 นั้น.

* พระสูตร ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ เล่ม ๒๕ หน้า ๑.

สรณคมน์*

พุทฺธํ สรณํ กจฺณามิ.

ข้าพเจ้าขอถึง พระพุทธรเจ้า ว่าเป็น
ที่พึ่ง.

ธมฺมํ สรณํ กจฺณามิ.

ข้าพเจ้าขอถึง พระธรรม ว่าเป็น
ที่พึ่ง.

สํฆํ สรณํ กจฺณามิ.

ข้าพเจ้าขอถึง พระสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่ง.

ทฺถคิยฺมปิ พุทฺธํ สรณํ กจฺณามิ.

แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระ
พุทธรเจ้า ว่าเป็นที่พึ่ง.

ทฺถคิยฺมปิ ธมฺมํ สรณํ กจฺณามิ.

แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึง
พระธรรม ว่าเป็นที่พึ่ง.

ทฺถคิยฺมปิ สํฆํ สรณํ กจฺณามิ.

แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์
ว่าเป็นที่พึ่ง.

ตฺถคิยฺมปิ พุทฺธํ สรณํ กจฺณามิ.

แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระ
พุทธรเจ้า ว่าเป็นที่พึ่ง.

ตฺถคิยฺมปิ ธมฺมํ สรณํ กจฺณามิ.

แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรม
ว่าเป็นที่พึ่ง.

ตฺถคิยฺมปิ สํฆํ สรณํ กจฺณามิ.

แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์
ว่าเป็นที่พึ่ง.

* พระสูตร ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ เล่ม ๒๕ หน้า ๑.

สัมพุทธะ^๑

(ปรีชาวัตถันท์ ๘)

สมพุทธะ อัญวีสถย

ทวาทสถย สหสฺสเก

ปลยสตสหฺสฺสานิ

นมามิ สิริสา อหํ

เตสํ ฆมฺมถย สัมถย

อาทเรน นมามิหํ

นมการานุกาเวน

หนตุวา สพุเพ อุปุทฺทเว

อนเกา อนฺตรายปี

วินสฺสนตุ อเสสโต.

ข้าพเจ้าขอนอบน้อม ด้วยเศียรเกล้า
ซึ่งพระสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย ห้า
แสนหนึ่งหมื่น สองพัน ยี่สิบแปด
พระองค์

ข้าพเจ้าขอนอบน้อม โดยเคารพ ซึ่ง
พระธรรมด้วย ซึ่งพระสงฆ์ด้วย
ของพระสัมพุทธเจ้าเหล่านั้น

ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำความ
นอบน้อม จึงขจัดเสียซึ่งอุปัทวะ
ทั้งปวง แม้อันตรายทั้งหลาย เป็น
อันมาก จึงพินาศไป โดยไม่เหลือ.

^๑ บท สัมพุทธะ เป็นบทที่แสดงความนอบน้อมพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอดีต ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนนับไม่ถ้วน จำนวนที่ยกมาสดประกอบเป็นคำฉันท์ ในที่นี้ เป็นการอ้างคุณของพระพุทธเจ้า พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์ เพื่อขจัดอุปัทวันตราย และให้เป็นมงคลในพิธี เป็นความนิยมมาแต่เดิม ต่อมา สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ได้ทรงนิพนธ์ บท นมการสิทธิคาถา ขึ้นบทหนึ่งสำหรับ สวด ด้วยความมุ่งหมายอย่างเดียวกัน. ดูหน้า ๑๕

สมพุทฺธเช ปณฺจปณฺญาสณฺจ
 จคฺคฺวิสฺตติสทฺสสเก
 ทสสคตสทฺสทานิ
 นมามิ สิริสา อหิ

เตสํ ฅมฺมณฺจ สํมณฺจ
 อาทเรณ นมามิหิ

นมการานุภาเวน
 หนตุวา สพุเพ อุปทุทเว
 อนเกา อนุตฺตรายาปิ
 วินสฺสนตุ อเสสโต.

สมพุทฺธเช นวคฺตฺตสเต
 อญฺจจคฺคตาฬิสทสทฺสสเก
 วิสฺตติสคตสทฺสทานิ
 นมามิ สิริสา อหิ

เตสํ ฅมฺมณฺจ สํมณฺจ
 อาทเรณ นมามิหิ

นมการานุภาเวน
 หนตุวา สพุเพ อุปทุทเว

ข้าพเจ้าขอนอบน้อม ด้วยเศียรเกล้า
 ซึ่งพระสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย หนึ่ง
 ล้าน สองหมื่น สี่พัน ห้าสิบห้า
 พระองค์

ข้าพเจ้าขอนอบน้อม โดยเคารพ ซึ่ง
 พระธรรมด้วย ซึ่งพระสงฆ์ด้วย
 ของพระสัมพุทธเจ้าเหล่านั้น

ด้วยอานุภาพแห่งการกระทำความ
 นอบน้อม จงขจัดเสียซึ่งอุปัทวะ
 ทั้งปวง แม้อันตรายทั้งหลาย เป็น
 อันมาก จงพินาศไป โดยไม่เหลือ.

ข้าพเจ้าขอนอบน้อม ด้วยเศียรเกล้า
 ซึ่งพระสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย สอง
 ล้าน สี่หมื่น แปดพัน หนึ่งร้อยเก้า
 พระองค์

ข้าพเจ้าขอนอบน้อม โดยเคารพ ซึ่ง
 พระธรรมด้วย ซึ่งพระสงฆ์ด้วย
 ของพระสัมพุทธเจ้าเหล่านั้น

ด้วยอานุภาพ แห่งการกระทำความ
 นอบน้อม จงขจัดเสียซึ่งอุปัทวะ

อนเกา อนฺตรายาปี
วินสฺสนตุ อเสสโต.

ทั้งปวง แม้อันตรายทั้งหลาย เป็น
อันมาก จงพินาศไป โดยไม่เหลือ.

นมการสัทธิตาถา*

(อินทรวชิรฉันท ๑๑)

โย จกฺขุมา โมหมลาปภฺภูโจ

พระพุทฺธเจ้าพระองค์ใดผู้มี
พระปรีชญาจักษุ ขจัดมลทินคือ
โมหะได้แล้ว

สามังว พุทฺโธ สุกโต วิมุตโต

ตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง เป็นผู้เสด็จ
ไปดี พันทุกข์แล้ว

มารสฺส ปาสา วินิโมจยนฺโต

ทรงช่วยขุมนุมนชนผู้เป็นเวไนย ให้
พ้นจากบ่วงแห่งมาร ให้ถึงความ
ปลอดภัย.

ปาเปสฺสิ เขมฺมิ ชนตฺติ วินยยฺมิ.

พุทฺธํ วรรณตฺติ สิริสา นนํมิ

ข้าพเจ้าขอถวายนมัสการพระพุทฺธ-
เจ้า ผู้ประเสริฐพระองค์นั้น

โลกสฺส นาดญจ วินายกญจ

ผู้เป็นนาถะและผู้นำแห่งโลก

* ของ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส.

ตนุเตชสา เต ชยสีหุติ โหตุ

ด้วยเดชพระพุทธเจ้า พระองค์นั้น
ขอความสำเร็จแห่งชัยชนะ จงมี
แก่ท่าน

สพฺพนุตรายา จ วินาสเมนตุ.

และอันตรายทั้งปวง จงถึงความ
เสื่อมสูญไป.

ชมฺโม ฐโช โย วีย ตสฺส สตถุ

พระธรรมใด เป็นคุณจรงชัย
แห่งพระศาสดาพระองค์นั้น

ทสฺเสติ โลกสฺส วิสุทฺธิมคฺคํ
นียฺยานิโก ชมฺมธฺรสฺส ฐาโร

แสดงทางแห่งความบริสุทธิ์แก่โลก
เป็นธรรมนำสัตว์ออกจากทุกข์ทรง
ไว้ซึ่งบุคคลผู้ทรงธรรม

สาดาวโห สนฺติกโร สุจฺฉินฺโณ.

ประพตติดีแล้ว นำความสุขมา ทำ
ความสงบ.

ชมฺมํ วรรณฺตํ สีรสา นมามิ

ข้าพเจ้าขอถวายนมัสการพระธรรม
อันประเสริฐนั้น

โมหปฺปทาถํ อุปสนฺตทาหํ

อันเป็นธรรมทำลายโมหะ ระงับ
ความเร่าร้อน (คือ กิเลส)

ตนุเตชสา เต ชยสีหุติ โหตุ

ด้วยเดชพระธรรมนั้น ขอความ
สำเร็จแห่งชัยชนะ จงมีแก่ท่าน

สพฺพนุตรายา จ วินาสเมนตุ.

และอันตรายทั้งปวง จงถึงความ
เสื่อมสิ้นไป.

สทุหมมเสนาสุคตานุโค โย

พระสงฆ์ใด เป็นเสนา

ประกาศพระสัทธรรม ดำเนินตาม
พระสุคตเจ้า

โลกสุส ปาปุปกิเลสเสตา

ผจญเสียซึ่งบาปเครื่องเศร้าหมอง
ของโลก (คือปราบความชั่วของ
ชุมชนุมชนด้วยสั่งสอนให้ละเสีย)

สนฺโต สยํ สนฺตนิโยชโก จ

เป็นผู้สงบเองด้วย ประกอบผู้อื่นไว้
ในความสงบด้วย

สวากขาตธมมํ วิหิตํ กโรติ.

ทำพระธรรมอันพระศาสดาตรัสไว้
ดีแล้วให้ปรากฏ (คือเผยแผ่ธรรม).

สํฆํ วรรณตํ สิริสา นนํมิ

ข้าพเจ้า ขอถวายนมัสการพระสงฆ์
ผู้ประเสริฐนั้น

พุทฺธานุพุทฺธํ สมสึลทิกฺขี

ผู้ตรัสรู้ตามพระพุทธเจ้า มีศีล และ
ทิกฺขีเสมอกัน

ตฺนุเตชสา เต ชยสิทฺธิ โหตุ

ด้วยเดชพระสงฆ์นั้นขอความสำเร็จ
แห่งชัยชนะจงมีแก่ท่าน

สพฺพนฺตฺรํรายา จ วินาสเมนฺตุ.

และอันตรายทั้งปวง จงถึงความ
เสื่อมหายไป เทอญ.

นโม ๘ บท^๑

(ปฐยวัตถันท์ ๘)

นโม อรหโต สมมา-
สมพุทฺธสฺส มหะสิโน

ขอนอบน้อมแด่พระอรหันตสัมมา-
สัมพุทฺธเจ้า ผู้เป็นมหาฤาษี

นโม อุตฺตมชรมฺมสฺส
สวากุขาตสฺเสว เตนฺนิช

ขอนอบน้อมแด่พระธรรมอันสูงสุด
ในพระศาสนา นี้ ที่พระองค์ตรัส
ดีแล้ว

นโม มหาสมฺมตฺสาปี
วิสุทฺธสีลทิกฺกุจฺฉิโน

ขอนอบน้อมแด่พระมหาสงฆ์ผู้มีศีล
และทิกฺกุฉิอันหมดจดแล้ว

นโม โอมาทฺยารทฺธสฺส
รตฺนตฺตยสฺส สาธุกั

ขอนอบน้อมด้วยดีแด่พระรัตนตรัย
ที่เริ่มด้วยคำว่า โอม (คือ อ.อุ.ม.)
ดังนี้

นโม โอมกาตฺตสฺส
ตฺสส วตฺตตฺตยสฺสปี

ขอนอบน้อมแด่พระรัตนะทั้ง ๓ อัน
สูงส่งนั้น

^๑ นโม ๘ บทนี้ เป็นพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เรียกว่า นโมการัญญุกคคาถา ใช้สวดเวลาทำหน้าพระพุทธรมนต์ ถ้าไม่ตั้งชันน้ามนต์ไว้ ก็น่าไม่ต้องสวด.

นโมการปฺปภาเวน
 วิจจนฺตฺ อูปทฺทวา

ด้วยอานุภาพ แห่งการกระทำความ
 นอบน้อม ขออุปัชฌาย์ทั้งหลายจง
 ปราศจากไป

นโมการานุภาเวน
 สุวตฺถิ โหตุ สพฺพทา

ด้วยอานุภาพ แห่งการกระทำความ
 นอบน้อม ขอความสวัสดีจงมี
 ทุกเมื่อ

นโมการสฺส เตเชน
 วิริมฺหิ โหมิ เตชวา.

ด้วยเดชแห่งการกระทำความนอบ-
 น้อม ขอเราจงเป็นผู้มีอำนาจ
 ศักดิ์สิทธิ์ ใน(การประกอบ)
 มงคลพิธีเถิด.

ลำดับที่ ๓

การเจริญพระพุทธรมนต์

มงคลสูตร*

(ปัญจวัตถันท์ ๘)

อเสวนา จ พาลานํ

ปณฺฑิตานญจ เสวนา

ปฺชชา จ ปุชฺชนียานํ

เอตมมฺงคลมุตฺตมํ.

ปฏฺฐีรูปเทสวาโส จ

ปฺพุเพ จ กตปฺพลุณฺดา

อตุตฺตสมฺมาปณฺธิ จ

เอตมมฺงคลมุตฺตมํ.

พาหุสจฺจญจ สิปฺปญจ

วินโย จ สุสิกฺขิโต

การไม่คบพาลทั้งหลาย ๑

การคบบัณฑิตทั้งหลาย ๑

การบูชาผู้ควรบูชาทั้งหลาย ๑

นี่เป็นมงคลสูงสุด.

การอยู่ในประเทศอันสมควร ๑

การได้ทำบุญไว้ในกาลก่อน ๑

การตั้งตนไว้ชอบ ๑

นี่เป็นมงคลสูงสุด.

ความเป็นพหูสูต ๑ ศิลปะ (คือ

การทำงานที่ไม่เบียดเบียน) ๑

การศึกษาวินัยอย่างดีแล้ว ๑

* พระสูตร ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ เล่ม ๒๕ หน้า ๑, ขุททกนิกาย สุตตนิบาต หน้า ๓๗๖. อธิบายเหตุของมงคลสูตร คุณากผนวก หน้า ๘๑

๑ พอขึ้นมงคลสูตร อเสวนา ประธานในพิธีหรือเจ้าภาพจุดเทียนเพื่อทำน้ำพระพุทธรมนต์ นำไปถวายประธานสงฆ์แล้ว กราบ ๑ ครั้ง.

สุภาสิตา จ ยา วาจา
เอตมมงคลมุตตม^๑.

วาจาเป็นสุภายิต ๑
นี้เป็นมงคลสูงสุด.

มาตาปีตอุภูจฺจัน
ปุตตทวารสฺส สงฺคโห
อนากุลา จ กมฺมนฺตา^๑
เอตมมงคลมุตตม^๑.

การบำรุงมารดา ๑ บิดา ๑
การสงเคราะห์บุตรภรรยา ๑
ประกอบการทำงาน ไม่อากุล^๑ ๑
นี้เป็นมงคลสูงสุด.

ทานญจ ชมฺมจริยา จ
ฉาตกานญจ สงฺคโห
อนวชฺชานิ กมฺมานิ
เอตมมงคลมุตตม^๑.

การให้ทาน ๑ การประพฤดิ
ธรรม ๑
การสงเคราะห์ญาติทั้งหลาย ๑
การทำงานทั้งหลายไม่มีโทษ ๑
นี้เป็นมงคลสูงสุด.

อารตี วิรตี ปาปา
มชฺชปาณา จ สลฺลโม^๒
อปปฺมาโท จ ชฺมเมสุ
เอตมมงคลมุตตม^๑.

การงดเว้นจากบาป ๑
การเว้นจากการดื่มน้ำเมา ๑
ความไม่ประมาท ในธรรมทั้ง-
หลาย ๑
นี้เป็นมงคลสูงสุด.

^๑ อากุล คือ การปล่อยเวลาให้ล่วงไปเปล่า เป็นต้น

กมฺมนฺตา คือ กระทำการทำงานอาชีพ มีกสิกรรม พาณิชยกรรม และการเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น
(มังคลัตถทีปนี (อรรถกถาขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ) ภาค ๑ ข้อ ๔๐๑).

^๒ มังคลัตถทีปนี ภาค ๒ ข้อ ๑๗๐ "สัลลโม นาม วิรติ".

การไว จ นีวาโต จ

สนตุฎฐี จ กตถญตา

กาเลน ชมมสุตวัน

เอตมมุงกลมุตตมัม.

ขนุติ จ โสวจสสุตา

สมณานญจ ทสสนัม

กาเลน ชมมสากจฺจนา

เอตมมุงกลมุตตมัม.

ตโป จ พุรหุมจริยญจ

อริยสจฺจาน ทสสนัม

นิพฺพานสจฺฉิกิริยา จ

เอตมมุงกลมุตตมัม.

ความเคารพ ๑ ความถ่อมตัว ๑

ความสันโดษ ๑ ความกตัญญู ๑

การฟังธรรมตามกาล ๑

นี่เป็นมงคลสูงสุด.

ขันติ ๑ โสวจัสสุตา^๑ ๑

การพบเห็นสมณะทั้งหลาย ๑

การสนทนาธรรมตามกาล ๑

นี่เป็นมงคลสูงสุด.

การบำเพ็ญตบะ ๑ การประพฤติ

พรหมจรรย์ ๑

การเห็นอริยสัจทั้งหลาย ๑

การทำพระนิพพานให้แจ้ง ๑

นี่เป็นมงคลสูงสุด.

^๑ สุวโจ คือ บุคคลที่ฟังพูดด้วยใจ ด้วยความสบายใจ

โสวจสสุตา ได้แก่ คุณสมบัติของสุวโจ คือ บุคคลเมื่อได้ยินเขาพูดธรรมะที่ถูกต้อง
ข้อมไม่แสดงออกซึ่งความฟุ้งซ่าน หรือนิ่งเฉย หรือคิดถึงความดีไม่ดี
ของคนพูด แต่กลับตั้งใจฟังด้วยความเคารพคารวะและสุภาพ แล้ว
เปล่งเสียง สาธุ.

(เก็บความจาก มงคลัตถทีปนี (อรรถกถา ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ) ภาค ๒
ข้อ ๔๑๕).

ศุภุชสุต โลกธรมเมหิ
 จิตต์ ยสุต น กมฺปติ
 อโสถกั วิรัช เชม

เอตมมงคลมุตตมัม.

เอตาทิสานิ กตฺวาน

สพฺพตถมปราชิตา
 สพฺพตถ โสคติ กจฺจนฺติ
 คนฺเตสํ มงฺกลมุตฺตมฺนฺติ.

จิตของผู้ใดอันโลกธรรมทั้งหลาย
 ถูกต้องแล้ว ย่อมไม่หวั่นไหว ๑
 เป็นจิตไม่เศร้าโศก ๑ เป็น
 วิรัชจิต^๑ ๑ เป็นเชมจิต^๒ ๑
 นี้เป็นมงคลสูงสุด.

ทวยเทพ และมนุษย์ทั้งหลาย เมื่อ
 พากันกระทำมงคลต่างๆเช่นนี้แล้ว
 ย่อมเป็นผู้ไม่พ่ายแพ้ในที่ทั้งปวง
 ย่อมถึงความสวัสดิในกาลทุกเมื่อ
 ข้อนี้ เป็นมงคลอันสูงสุด ของ
 ทวยเทพ และมนุษย์ทั้งหลาย
 เหล่านั้นแล.

^๑ รัช คือ รุธิ ได้แก่ รากะ และ โมะหะ (กิเลส)

วิรัชจิต คือ จิตที่ปราศจากกิเลส (อรรถกถามังคลัตถทีปนี ภาค ๒ ข้อ ๕๘๒).

^๒ เชมจิต คือจิตที่ปราศจากโยคะ (เครื่องร้อยรัดสัตว์ไว้ในวัฏฏะ) ๔ ได้แก่ กามโยคะ
 ภาวโยคะ ทิฏฐิโยคะ และอวิชชาโยคะ (อรรถกถามังคลัตถทีปนี ภาค ๒ ข้อ ๕๘๓).

รัตนสูตร*

(อินทรวชิษรณันท์ ๑๑)

ยงฺกิลฺลิจิ วิตุคฺติ อิท วา หุริ วา	ทรรพ์ยใด ๆ ก็ตาม ในโลกนี้หรือ
สกุเคสุ วา ยํ รตนํ ปณิตํ	โลกอื่น หรือรัตนะใด ๆ อันประณีต
	ในสรวงสวรรค์
น โน สมํ อคฺคิ ตถาคเตน	ทรรพ์ยหรือรัตนะนั้น จะเสมอด้วย
	พระตถาคตย่อมไม่มี
อิทมปิ พุทฺเธ รตนํ ปณิตํ	ข้อนี้ เป็นพุทธรัตนะอันประณีต
	ประการหนึ่ง
เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ.	ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี.
(วรรคนี้เป็นร้อยแก้ว แทรกเข้ามาเพื่อให้พร)	

(อุเปนทรวชิษรณันท์ ๑๑)

ขยํ วิราคํ อมคฺติ ปณิตํ	พระศากยมุนี มีพระเหตุภัยดำรงมั่น
ยทชฺฌคา สกฺขมฺนิ สมหิโต	ได้บรรลุลุธรรม คือ การสิ้นกิเลส
	การสิ้นราคะ เป็นอมตธรรมอัน
	ประณีต

* พระสูตร ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ เล่ม ๒๕ หน้า ๕. อธิบายเหตุของรัตนสูตร
 คุภาคผนวก หน้า ๘๑.

น เคน ฌมเมณ สมตฺถิ กิณฺณิ

อิทฺมปิ ฌมเม รตนํ ปณฺธิตํ

เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ.

(วรรคนี้เป็นร้อยแก้ว แทรกเข้ามาเพื่อให้พร)

ธรรมใดที่จะเสมอด้วยพระธรรมนี้
ย่อมไม่มี

ข้อนี้ เป็นธรรมรัตนอันประณีต
ประการหนึ่ง

ด้วยคำสำคัญนี้ ขอความสวัสดีจงมี.

(อินทรวชิรฉันท ๑๑)

ยมฺพทุทฺเสฏฺฐโ จ ปรีวณฺณยิ สฺสุจิ

สมาธิมานนฺตริกณฺณมาหุ^๑

สมาธินา เคน สโม น วิชฺชติ

อิทฺมปิ ฌมเม รตนํ ปณฺธิตํ

เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ.

(วรรคนี้เป็นร้อยแก้ว แทรกเข้ามาเพื่อให้พร)

พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐสุด ทรง
สรรเสริญสมาธิใดว่า บริสุทธิ์
ท่านกล่าวว่า สมาธินั้นได้แก่
อานันตริกสมาธิ (คือ สัมมาสมาธิ
ในอริยมรรค)

สมาธิ ที่จะเสมอด้วยอานันตริก-
สมาธิ ย่อมไม่มี

ข้อนี้ เป็นธรรมรัตนอันประณีต
ประการหนึ่ง

ด้วยคำสำคัญนี้ ขอความสวัสดีจงมี.

^๑ คู่อธิบายในภาคผนวก หน้า ๑๗.

(อินทรวชิรฉัตร ๑๑)

เย ปุ่กุกลา อฎฐ สตั ปสตุดา
จตุตาริ เอตานิ ชุคานิ โหนติ
เต ทกขิณเยยา สุกตสส สาวกา

พระสาวกของพระสุกตเหล่าใดนับ
เรียงบุคคไลได้ ๘ นับเป็นคูได้ ๔
อันสัตบุรุษทั้งหลาย สรรเสริญแล้ว
พระสาวกของพระสุกตเจ้าเหล่านั้น
เป็นผู้ควรแก่ทักษิณา

เอเตสุ ทินุนานิ มหปุผลานิ

ทาน อันบุคคไลถวายท่านแล้ว
ย่อมมีผลมาก

อิทมิปี สัมเม รตนิ ปณิตี

ข้อนี้ เป็นสังฆรัตนะอันประณีต
ประการหนึ่ง

เอเตน สจเจน สุวตุติ โหตุ.

ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิจึงมี.

เย สุปปุยุตฺตา มนสา ทเพฺहन
นิกกามิโน โคตมสาสนมฺหิ

พระสาวกทั้งหลายเหล่าใด กระทำ
ความเพียรด้วยดี ในพระศาสนาของ
พระโคตม มีจิตมุ่งมั่นเพื่อสิ้นกิเลส
พระสาวกทั้งหลายเหล่านั้น ย่อม
บรรลุผลสู่อมตะ เสวยสุขสงบ
(ด้วยสิ้นตัณหาเข้าถึงพระนิพพาน)

เต ปตฺติปตฺตา อมตํ วิชฺขุห

พระสาวกทั้งหลายเหล่านั้น ย่อม

ลทฺธา มุชฺธา นิพฺพุตี ญฺฉชมานา

บรรลุผลสู่อมตะ เสวยสุขสงบ

อิทมิปี สัมเม รตนิ ปณิตี

ข้อนี้ เป็นสังฆรัตนะอันประณีต
ประการหนึ่ง

เอเตน สจเจน สุวตุติ โหตุ.

ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิจึงมี.

(อินทรวชิรฉัตร ๑๑)

จิณฺ ปรุณฺ นวํ นคฺคิ สมภวํ

วิรตฺตจิตฺตตายคิเก ภวสฺมิ

เต จิณฺพิชชา อวิรุฬฺหิฉนฺทา

นิพฺพนฺติ^๑ ซีรายถายมฺปทีโป

อิทฺมปิ สํเม รตนํ ปณฺธิตํ

เอเตน สจฺเจน สุวตฺถิ โหตุ.

กรรมเก่าผ่านไปแล้ว กรรมใหม่
อันเป็นเหตุให้เกิด(ในภพใหม่)ไม่มี
พระอริยบุคคลเหล่าใด มีจิตหน่าย
แล้วในภพต่อไป

พระอริยบุคคลเหล่านั้น มีพืช
(ปฏิสนธิจิต) สิ้นไปแล้ว ไม่มี
ฉันทะที่จะเกิด(ใหม่)

เป็นผู้มีปัญญาอ่อนนิพพาน เหมือน
ประทีปดวงนี้ดับไป ฉะนั้น
แม้ข้อนี้ก็ประจักษ์รัตนะอันประณีต
ประการหนึ่ง

ด้วยคำสัจนี้ ขอความสวัสดีจงมี.

^๑ ขึ้นบทว่า นิพฺพนฺติ ซึ่งแปลว่า ดับ ประชานสงฆ์ดับเทียบนํ้ามันต์.

กรณีเมตตสูตร*

(สามัญจาคาถา)^๑

เมตตตถจ สพฺพโลกสฺมี
 มานสมภาวเย อปริมาณํ
 อุทฺธํ อโธ จ คิริยญจ
 อสมพาทํ อเวรี อสปลคตํ

ติฏฺฐญฺจโร นิสินฺโน วา
 สยาโน วา ยาว ตสฺส วิคตมิทฺโธ
 เอตํ สตี อธิฏฺฐเจยฺย

พรหมเมตํ วิหารํ อิธมาหุ

บุคคลพึงตั้งใจเจริญเมตตา โดย
 ไม่มีประมาณ ไม่มีขอบเขต ไม่มี
 ความคิดปองร้าย ไม่มีความเป็น
 ศัตรู แม้ไปในสรรพสัตว์ ทั้งใน
 ทิศเบื้องบน ทิศเบื้องต่ำ และ
 ทิศขวาง

ผู้เจริญเมตตาอย่างนี้ จะยืน เดิน
 นั่ง หรือนอนก็ตาม พึงตั้งสติ(คือ
 เจริญเมตตา)นั้นไว้ トラบเท่าที่
 มิทระ ความง่วงงุนยังไม่ครอบงำ
 บัณฑิตทั้งหลายกล่าวเมตตาวินัย-
 ธรรมนี้ว่า เป็นพรหมวิหารใน
 พระศาสนานี้

* พระสูตร ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ เล่ม ๒๕ หน้า ๑๔, ขุททกนิกาย สุตตนปิฎก
 หน้า ๑๕๔. เหตุของกรณีเมตตสูตร คุภาคผนวก หน้า ๘๒

^๑ คือ คาถาธรรมคาถาที่มีได้เคร่งครัด กุ ลหุ ถือเอาความเหมาะสมในการสวดเป็น
 สำคัญ.

(เมื่อเจริญพรหมวิหารจนได้ฉานแล้ว โยคีย่อมนยกองค์ฉาน
ขึ้นสู่วิปัสสนาจนสำเร็จมรรคผล ดังพระคาถาว่า)

ทัญญิณฺจ อนุปกมฺม สีลวา	บุคคลผู้นั้นย่อมนำตนไปในมิจฉา-
ทสฺสเนน สมฺปนฺโน	ทัญญิ ความเห็นผิด เป็นผู้มึสติ
กาเมสุ วิเนยฺย เคธ,	ถึงพร้อมแล้ว ด้วยการรู้เห็น ตาม
น หิ ชาตุ กพฺภเสยฺยํ ปฺนเรตฺติ.	ความเป็นจริง กำจัดความยินดีใน
	กามทั้งหลายได้ ย่อมไม่เข้าถึงซึ่ง
	ความเกิดในภพอีกโดยแท้ทีเดียว
	แล.

ขันธปริตร*

(สามัญญคาถา)

อปฺปมาโณ พุทฺโธ	พระพุทธเจ้า	ทรงพระคุณสุด
		ประมาณ
อปฺปมาโณ รมฺโฆ	พระธรรม	ทรงพระคุณสุดประมาณ
อปฺปมาโณ สัมมโณ	พระสงฆ์	ทรงพระคุณสุดประมาณ
ปฺมาณวนฺตานิ สิริสฺปานิ	(ภัยอันเกิดจาก)	สัตว์เลื้อยคลาน

* พระสูตร ขุททกนิกาย ชาดก เล่ม ๒๗ หน้า ๗๕.

อหิ วิจฉิกา สตปที
อัญจนานภี สรภู มุสิกกา

กตา เม รกฺขา กตา เม ปริตฺตา
ปฏิกฺกมนฺตุ ภูตานิ
โสหํ นโม ภควโต
นโม สตฺตณฺนํ
สมฺมาสมฺพุทฺธานํ.

ทั้งหลาย ที่พอกำหนดได้ มี ๑
แมงป่อง ตะขาบ แมงมุม ต๊กแก
หนู (เหล่านี้)

การรักษาป้องกัน เข้าได้กระทำแล้ว
ขอสัตว์ทั้งหลาย จงหลีกไป
ข้าขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาค
ข้าขอนอบน้อมแด่พระสัมมาสัม-
พุทธเจ้า (ทั้ง) ๗ พระองค์.

โมรปริตร*

เมื่อเจริญพระพุทธมนต์โดยย่อ ประธานสงฆ์จะขึ้นต้นสวด
ด้วยบท "อเปตยลจกขุมา"

(เมื่อพระอาทิตย์แรกขึ้น พญานกยูงโพธิสัตว์กล่าวคำนัมัสการว่า)

* พระสูตร ขุททกนิกาย ชาดก เล่ม ๒๗ หน้า ๕๑. อธิบายเหตุของโมรปริตร
ดูภาคผนวก หน้า ๘๒.

(สามัญคาถา)

อุเทศยถจกขุมา เอกราชา
 หริสฺสวณฺโณ ปจฺวิปฺภาโส

ตํ ตํ นมสฺสามิ หริสฺสวณฺณํ
 ปจฺวิปฺภาสํ

ตยชฺช กุตุตา วิหเรมุ ทิวสํ

พระอาทิตย์แรกขึ้น เป็นดั่ง
 ดวงตาของโลก เป็นเอกราชา สี่
 สุกปลั่งดั่งทองคำส่องประกายให้สว่าง
 เพราะเหตุนั้น ข้าขอนอบน้อม
 พระอาทิตย์นั้น ผู้มีสี่สุกปลั่งดั่ง
 ทองคำ ส่องประกายให้สว่าง
 ขอให้ข้าทั้งหลาย อันท่านได้
 ค้ำครองแล้ว พึงอยู่เป็นสุขตลอด
 ทั้งวัน วันนี้

(เมื่อพญานกยูงโพธิสัตว์กล่าวคาถาแรก ให้ว้พระอาทิตย์
 แรกขึ้นนั้นแล้ว จึงกล่าวคาถาที่ ๒ ว่า)

(สามัญคาถา)

เย พุราหุณฺณา เวทคุ สพฺพชฺชเม

เต เม นโม

เต จ มํ ปาลยฺนตุ

ท่านผู้ลอยบาปแล้ว เหล่าใด เป็น
 ผู้รู้จบในธรรมทั้งปวง
 ข้าขอนอบน้อมท่านผู้ลอยบาปแล้ว
 เหล่านั้น
 ขอท่านผู้ลอยบาปแล้วเหล่านั้น จง
 รักษาข้า

นมคฤ พุทธธานี	ข้าขอนอบน้อมแด่พระพุทธเจ้าทั้ง- หลาย
นมคฤ โพธิยา	ข้าขอนอบน้อม แด่พระโพธิญาณ
นโม วิมุตตานี	ข้าขอนอบน้อม แต่ท่านผู้วิมุต หลุดพ้นแล้วทั้งหลาย
นโม วิมุตติยา	ข้าขอนอบน้อม แต่พระวิมุตติธรรม ความหลุดพ้น
อิมิ โส ปริตตํ กตวา	พญานกยุงนั้น เจริญพระปริตรนี้
โมโร จรติ เอสนา.	แล้ว จึงเที่ยวแสวงหาอาหารไป.

(เมื่อพระอาทิตย์ตก พญานกยุงโพธิสัตว์กล่าวคาถาว่า)

(อุเปนทรวิเชียรฉันท ๑๑)

อเปตยญจกขุมา เอกราชา	พระอาทิตย์กำลังลับไป เป็นคั้ง
หริสฺสวณฺโณ ปจฺวิปฺปลาโส	ดวงตาของโลก เป็นเอกราชา สี
ตํ ตํ นมสฺสามิ	สุกปลั่งคั้งทองคำส่องปรุพีให้สว่าง
หริสฺสวณฺณํ ปจฺวิปฺปลาสํ	เพราะเหตุนั้น ข้าขอนอบน้อม
ตยชช กุตุตา วิหเรมฺ รตุติ	พระอาทิตย์นั้น ผู้มีสีสุกปลั่งคั้ง
	ทองคำ ส่องปรุพีให้สว่าง
	ขอให้ข้าทั้งหลาย อันท่านได้
	คุ้มครองแล้ว พึงอยู่เป็นสุขตลอด
	ทั้งคืน วันนี้

(พญานกยูงโพธิสัตว์กล่าวคาถาไหว้พระอาทิตย์อัสดงแล้ว จึง
กล่าวคาถาว่า)

(อินทวงศ์ฉันท ๑๒)

เย พุราหุณา เวทคุ สพพชมเม	ท่านผู้ลอยบาปแล้วเหล่าใด เป็น ผู้รู้จบในธรรมทั้งปวง
เต เม นโม	ข้าขอนอบน้อมท่านผู้ลอยบาปแล้ว เหล่านั้น
เต จ มํ ปาลยนตุ	ขอท่านผู้ลอยบาปแล้วเหล่านั้น จง รักษาข้า
นมตุฏ พุทธานิ	ข้าขอนอบน้อม แต่พระพุทธรเจ้า ทั้งหลาย
นมตุฏ โพธิยา	ข้าขอนอบน้อม แต่พระโพธิญาณ
นโม วิมุตตานิ	ข้าขอนอบน้อม แต่ท่านผู้วิมุต หลุดพ้นแล้วทั้งหลาย
นโม วิมุตติยา	ข้าขอนอบน้อม แต่พระวิมุตติธรรม ความหลุดพ้น
อิมิ โส ปริตติ กตวา	พญานกยูงนั้น เจริญพระปริตรนี้
โมโร วาสมกปปีติ.	แล้ว จึงพักผ่อนอยู่แล.

อาฏานาฏิยปริตร*

วิปัสสิสฺส นมตฺถ	ความนอบน้อมจงมี	แต่
จกฺขุมนตฺสฺส สิริมโต	พระวิปัสสิพุทธเจ้า	
สิขิสฺสปี นมตฺถ	ผู้มีจักขุ ผู้มีสิริ	
สพฺพภูตานุภมฺปิโน	ความนอบน้อมจงมี	แต่พระสิขิ
	พุทธเจ้า ผู้ทรงอนุเคราะห์สัตว์	
	ทั้งปวง	
เวสสภุสฺส นมตฺถ	ความนอบน้อมจงมี	แต่พระ
นฺหาคกฺสฺส ตปฺสฺสิโน	เวสสภุพุทธเจ้า ผู้มีกิเลสอันชำระ	
	แล้ว ผู้มีตบะ	
นมตฺถ กฺกุสฺนฺธสฺส	ความนอบน้อมจงมี	แต่พระ
มารเสนปฺปมทุทิโน	กกุสันธพุทธเจ้า ผู้ย้ายเสียได้ซึ่ง	
	มารและเสนามาร	
โกนาคมนสฺส นมตฺถ	ความนอบน้อมจงมี	แต่พระ
พฺรหฺมณฺสฺส วุสฺสิมโต	โกนาคมนพุทธเจ้า	
	ผู้ลอยบาปแล้ว ผู้อยู่จบพรหมจรรย์	
	แล้ว	

* พระสูตร ทิฆนิกาย ปาฎิกวรรค เล่ม ๑๑ หน้า ๒๐๕.

อธิบายเหตุของอาฏานาฏิยปริตร ดูภาคผนวก หน้า ๘๓.

กตสปลสส นมตถ
วิปฺมุตตสส สพฺพธิ

ความนอบน้อมจงมี แต่พระ
กัสสปพุทธเจ้า ผู้พ้นแล้วจากกิเลส
ทุกสถาน

อํคีรสสส นมตถ
สกยฺปุตตสส สิริมโต

ความนอบน้อมจงมี แต่พระ
อํคีรสพุทธเจ้า ผู้โอรสแห่ง
ศากยราช ผู้ทรงไว้ซึ่งพระสิริ

โย อิมํ ชมฺมมเทเสติ
สพฺพทุกุขาปฺนุหนํ

ผู้ได้ทรงแสดงธรรมนี้ไว้
อันเป็นเครื่องบรรเทาซึ่งทุกข์ทั้งปวง

เย จาปี นิพฺพุตตา โลเก
ยถาภูตํ วิปสฺสิตุํ
เต ชนา อปีสุณา^๑
มหนฺตา วิตสารถา

อนึ่ง ชนเหล่าใดในโลก เห็น
แจ้งธรรม ตามเป็นจริง ดับกิเลส
เสียได้ ชนเหล่านั้น เป็นผู้พูดด้วย
ปัญญา เป็นผู้เป็นใหญ่ ปราศจาก
ความครั่นคร้าม

หิตํ เทวมนุสฺसानํ
ยํ นมสฺสนฺติ โคตมํ

(ฝูงชน) พวกนั้นนอบน้อมอยู่ ซึ่ง
พระพุทธเจ้าพระองค์ใด ผู้เป็น
โคตมโคตร เกื้อกูลแก่เทวดา
และมนุษย์ทั้งหลายผู้ถึงพร้อมแล้ว

^๑ อปีสุณา มีความหมายว่า ไม่มูสา ไม่ส่อเสียด ไม่หยาบคาย พูดด้วยความใคร่ครอง
(จากสุมังคลวิลาสินี (อรรถกถาทิฆนิกาย ปาฎิกวรรค) ภาค ๓ หน้า ๑๕๓).

วิชาจรณสมปนฺนํ

มหนฺตํ วิตสารทํ

วิชาจรณสมปนฺนํ

พุทฺธํ วนทาม โคตมนฺติ.

ด้วยวิชา และจรณะ (ข้อม) เป็นผู้
เป็นใหญ่ ปราศจากความครั่นคร้าม

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอนมัสการ
พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ผู้เป็น
โคตมโคตร ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วย
วิชาและจรณะ.

อังคฺลิมาลปริตร*

ยโคหํ ภคินี อริยาย

ชาติยา ชาโต

นาภิชานามิ สยฺยจิจฺจ

ปาณํ ชีวิตา โวโรเปตา,

เตน สยฺเจน โสคฺติ เต โหตุ

โสคฺติ กพฺภสุส.

คูกรน้องหญิง จำเดิมแต่

อาตมาเกิดโดยชาติอริยะแล้ว

มิได้คิด

จงใจทำลายชีวิตสัตว์เลย

ด้วยคำสัตย์นี้ขอความสวัสดิจึงมีแก่
ตัวเจ้า

ขอความสวัสดิจึงมีแก่กรรมของเจ้า
เถิด.

* พระสูตร มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสกั เล่ม ๑๓ หน้า ๔๘๕. อธิบายเหตุของ
อังคฺลิมาลปริตร ดูภาคผนวก หน้า ๘๓.

บทחדตำนานโพชฌังคปริตร

(ปฐยวัตถันท์ ๘)

สัสสเร สัสสรนุตานัน
สพพทุกขวินาสเน
สตุตฺตรมฺเม จ โพชฺฌงฺเก

มารเสนปฺปมทุทฺติโน
พฺพชฺฌิตฺวา เขปีเม สตุตา
ติภวามุตฺตกฺกุตฺตมา
อชาตี อชฺราราพฺยาธี
อมตํ นิพฺภยํ คตา

เอวมาทิกุณฺณเปตํ
อเนกคุณฺณสงฺคหํ
โอสฺสถณฺจ อิมํ มนฺตํ
โพชฺฌงฺกนฺตมฺภณฺนามเห.

สัตว์เหล่านี้ใด รู้โพชฌังค คือ
ธรรม (อันเป็นองค์แห่งการตรัสรู้)
๗ ประการ ซึ่งยังทุกข์ทั้งปวงแห่ง
สรรพสัตว์ ผู้ท่องเที่ยวไปใน
สังสารวัฏ ให้หายไป

ย่อมข้ายิมารและเสนามารเสียได้
เป็นผู้หลุดพ้นจากภพทั้ง ๓ เป็นผู้
สูงสุด สัตว์เหล่านั้นถึงแล้วซึ่ง
พระนิพพาน อันไม่มีความเกิด
ไม่มีความแก่ ไม่มีความเจ็บ ไม่มี
ความตาย ไม่มีความกลัว
เราทั้งหลาย จงสวดมนต์นี้ อัน
ชื่อว่า โพชฌังคปริตร เป็นโอสถ
อย่างแท้จริง สงเคราะห์ด้วยคุณเป็น
อเนก ประกอบด้วยคุณมีอย่างนี้
เป็นต้น เทอญ.

โพชฌังคปริตร*

(ปฐยวัตถันท์ ๘)

โพชฌงฺโก สติสงฺขาโต
 ฌมฺมานํ วิจโย คถา
 วิริยมปฺติปฺสฺสฺสฺสฺส-
 โพชฌงฺกา จ คถาปเร
 สมารุเปกฺขโพชฌงฺกา

สฺสฺสฺสฺสฺส สพฺพทสฺสฺสฺส
 มุณีนา สมฺมทกฺขาตา

ภาวิตา พหุสฺสฺสฺส
 สํวตฺตฺตฺตฺต อภิญญา
 นิพฺพานาย จ โพธิยา

โพชฌงค์ ๘ ประการ คือ
 สติสัมโพชฌงค์
 ธรรมวิจยสัมโพชฌงค์
 วิริยสัมโพชฌงค์
 ปติสัมโพชฌงค์
 ปัสสัทธิสัมโพชฌงค์
 สมาริสัมโพชฌงค์
 อุเบกขาสัมโพชฌงค์
 ธรรมทั้ง ๘ เหล่านี้ เป็นธรรมที่
 พระมุณีผู้ทรงเห็นธรรมทั้งปวง ได้
 ทรงสั่งสอนไว้อย่างถูกต้องดีแล้ว
 บุคคลเจริญแล้ว ปฏิบัติให้มากแล้ว
 ย่อมเป็นไปเพื่ออภิญญา
 เพื่อพระนิพพาน และเพื่อความ
 ตรัสรู้

* ของโบราณจารย์รวบรวมไว้

คู่มือธรรม เล่ม ๑๕ หน้า ๑๐๖, พระสูตร ที่มณีทาย มหาวรรค เล่ม ๑๐ หน้า ๑๑๕.

เอเตน สจฺจวชฺเชน
 โสตุถิ เต โหตุ สพฺพทา.

เอกสฺมี สมเย นาโถ
 โมคฺคตฺถลานญจ กสฺสปี
 คีลาเน ทุกฺขิตฺเต ทิสฺวา

โพชฌงฺเก สตุตฺเต เทสฺยิ
 เต จ ตํ อภินนฺทิตฺวา

โรคา มุจฺฉิสฺสุ ตํขณเณ
 เอเตน สจฺจวชฺเชน
 โสตุถิ เต โหตุ สพฺพทา.

เอกทา ฐมฺมราชาปิ
 เคลณฺณเณนาภิปิพฺโถ

จุนฺทตฺถเเรน ตณฺณเเว
 ภณาเปตฺวาน สาทรํ

สมฺโมทิตฺวา จ อาพาธา
 ตมฺหา วุฏฺฐาสฺสิ จานโส

เอเตน สจฺจวชฺเชน
 โสตุถิ เต โหตุ สพฺพทา.

ปหีนา เต จ อาพาธา
 ตินฺณนฺนํมปิ มฺहेสินํ

ด้วยคำสัตย์นี้
 ขอความสวัสดิจึงมีแก่ท่านทุกเมื่อ.
 ในสมัยหนึ่ง พระโลกนาถ ทอด
 พระเนตรเห็นพระโมคคัลลานะ
 และพระกัสสปะ เป็นไข้ได้ความ
 ลำบาก

ทรงแสดงโพชฌงค์ ๗ ท่านทั้งสอง
 เพลิดเพลินด้วยพระธรรมเทศนานั้น
 หายโรคในบัดดล

ด้วยคำสัตย์นี้
 ขอความสวัสดิจึงมีแก่ท่านทุกเมื่อ.

ครั้งหนึ่งองค์ธรรมราชาเอง(สมเด็จพระ
 พระสัมมาสัมพุทธเจ้า) ทรงพระ
 ประชวร รับสั่งให้พระจุนทเถระ
 กล่าวโพชฌงค์นั้น ถวายโดยเคารพ
 ก็ทรงบังเฑิงพระหฤทัย หายจาก
 พระประชวรนั้นโดยพลัน

ด้วยคำสัตย์นี้
 ขอความสวัสดิจึงมีแก่ท่านทุกเมื่อ.

อาพาธทั้งหลาย ของพระมหาฤาษี
 ทั้งสามหายแล้ว ไม่กลับเป็นอีก

มฤคาหคกิเลสาว

ปตฺตานุปฺปตฺติชรมมตฺ

เอเตน สจฺจวชฺเชน

โสตฺถิ เต โหตุ สพุทฺธา.

คุณคังกิเลสอันมรรคทำลายแล้วย่อม

ไม่เกิดอีกเป็นธรรมดา ฉะนั้น

ด้วยคำสัตย์นี้

ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่านทุกเมื่อ.

ต่อไปนี้เป็นคาถาสวดต่อท้ายเจ็ดตำนาน

อภัยปริตร*

(อินทรวีเชียรฉันท ๑๑)

ยนฺทุณฺนิมิตฺตํ อวมงฺกฺลณฺจ

โย จามนาโป สกฺุณฺสฺส สทฺุโท

ปาปคฺคฺโข ทุสฺสุปีนํ อกนฺตํ

พุทฺธานุภาเวน วินาสเมนฺตุ.

ยนฺทุณฺนิมิตฺตํ อวมงฺกฺลณฺจ

โย จามนาโป สกฺุณฺสฺส สทฺุโท

ล้างร้ายอันใด และอวมงคลอันใด

เสียงนกที่ไม่น่าฟังใจอันใด

เคราะห์ร้ายและฝันร้าย อันไม่น่า

ปรารถนาอันใด

ขอความร้ายเหล่านั้น จงถึงความ

พินาศสลายไป ด้วยพุทธานุภาพ.

ล้างร้ายอันใด และอวมงคลอันใด

เสียงนกที่ไม่น่าฟังใจอันใด

* ของ โบราณจารย์. อธิบายเหตุของอภัยปริตร คุณาภพนวก หน้า ๘๓.

ปาปคคโห ทุสสุปินี อกนุตํ

ชมมานุภาเวน วินาสเมนตุ.

ยนุทฺตุนิมิตฺตํ อวมงฺคลฉจ

โย จามนาโป สกุณฺสส สทฺโท

ปาปคคโห ทุสสุปินี อกนุตํ

สํฆานุภาเวน วินาสเมนตุ.

เคราะห์ร้ายและฝันร้าย อันไม่น่า
ปรารถนาอันใด

ขอความร้ายเหล่านั้น จงถึงความ
พินาศสลายไป ด้วยชรรमानุภาพ.

ลางร้ายอันใด และอวมงคลอันใด
เสียงนกที่ไม่น่าพึงใจอันใด

เคราะห์ร้ายและฝันร้าย อันไม่น่า
ปรารถนาอันใด

ขอความร้ายเหล่านั้น จงถึงความ
พินาศสลายไปด้วยสังฆานุภาพ.

ปกิณณกคาถา

(ปฐยวัตถันท์ ๘)

สกุคควา พุทฺธรัตนํ
 โอสถํ อุตฺตมํ วรํ
 หิตํ เทวมนุสฺसानํ
 พุทฺธเตเชน โสตุถินา
 นสฺสนตุปทฺทวา สพุเพ
 ทุกฺขา วุปฺสเมนตุ เต.

เพราะสักการะพระพุทธรัตตนะ
 อันเป็นโอสถประเสริฐสุด
 เกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย
 ขออุปัชฌะทั้งปวงจงหายไป
 ขอทุกข์ทั้งหลายของท่านจงสงบไป
 ด้วยดี ด้วยพระเดชแห่งพระ
 พุทธเจ้า เทอญ.

สกุคควา ธรรมรัตนํ
 โอสถํ อุตฺตมํ วรํ
 ปริพาหุปสมนํ
 ธรรมเตเชน โสตุถินา
 นสฺสนตุปทฺทวา สพุเพ
 ภยา วุปฺสเมนตุ เต.

เพราะสักการะพระธรรมรัตนนะ
 อันเป็นโอสถประเสริฐสุด
 ระงับความเร่าร้อน คือ กิเลส
 ขออุปัชฌะทั้งปวง จงหายไป
 ขอภัยทั้งหลายของท่าน จงสงบไป
 ด้วยดี ด้วยเดชแห่งพระธรรม
 เทอญ.

สกุคควา สัมมรัตนํ
 โอสถํ อุตฺตมํ วรํ
 อาหุเนยฺยํ ปาหุเนยฺยํ

เพราะสักการะพระสังฆรัตนนะ
 อันเป็นโอสถประเสริฐสุด
 ผู้ควรแก่การสักการะ ควรแก่การ
 ต้อนรับ

สังฆเตเชน โสตุณินา
 นสฺสอนุตฺตปทฺทวา สพฺเพ
 โรคา วุปฺสเมนฺตฺ เต.

นตฺถิ เม สรณํ อญฺณํ
 พุทฺโธ เม สรณํ วรํ

เอเตน สจฺจวชฺเชน
 โหตุ เต ชยมฺงฺคฺลํ.

นตฺถิ เม สรณํ อญฺณํ
 ธมฺโม เม สรณํ วรํ

เอเตน สจฺจวชฺเชน
 โหตุ เต ชยมฺงฺคฺลํ.

นตฺถิ เม สรณํ อญฺณํ
 สํโฆ เม สรณํ วรํ

เอเตน สจฺจวชฺเชน
 โหตุ เต ชยมฺงฺคฺลํ.

ยงฺกิญฺจิ รตนํ โลกเ
 วิชฺชติ วิวิธํ ปุณฺ

ขออุปัฏฐะทังปวง จงหายไป ขอ
 โรคทั้งหลายของท่าน จงสงบไป
 ด้วยดี ด้วยเดชแห่งพระสงฆ์เทอญ.

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี
 พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง อันประเสริฐ
 ของข้าพเจ้า

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้
 ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน เทอญ.

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี
 พระธรรมเป็นที่พึ่ง อันประเสริฐ
 ของข้าพเจ้า

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้
 ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน เทอญ.

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี
 พระสงฆ์เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของ
 ข้าพเจ้า

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้
 ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน เทอญ.

รัตนนานาชนิด บรรดามีในโลก

รัตน พุทฺธสมํ นคฺถิ

ตสฺมา โสคฺถิ ภาวนตุ เต.

ยงฺกิญฺจิ รัตนํ โลก

วิษฺขติ วิวิธํ ปุถุ

รัตนํ ฆมฺมสมํ นคฺถิ

ตสฺมา โสคฺถิ ภาวนตุ เต.

ยงฺกิญฺจิ รัตนํ โลก

วิษฺขติ วิวิธํ ปุถุ

รัตนํ สัมสมํ นคฺถิ

ตสฺมา โสคฺถิ ภาวนตุ เต.

รัตนะนั้น ๆ ที่จะเสมอด้วยพระ
พุทฺธรัตนะ ย่อมไม่มี

เพราะเหตุนั้น ขอความสวัสดิ์ทั้ง-
หลาย จงมีแก่ท่าน.

รัตนะนานาชนิด บรรดามีในโลก

รัตนะนั้น ๆ ที่จะเสมอด้วยพระ
ธรรมรัตนะ ย่อมไม่มี

เพราะเหตุนั้น ขอความสวัสดิ์
ทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน.

รัตนะนานาชนิด บรรดามีในโลก

รัตนะนั้น ๆ ที่จะเสมอด้วยพระ
สังฆรัตนะ ย่อมไม่มี

เพราะเหตุนั้น ขอความสวัสดิ์
ทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน.

มงคลจักรวาลใหญ่*

เมื่อเจริญพระพุทธมนต์ โดยปรกติประธานสงฆ์จะขึ้นบท "สิริติมคติเตโช" เว้นไว้แต่เวลาไม่พอจึงข้ามไปสวด เทวตาอุยโยชน-
กาถา (โปรดดูหน้า ๔๘)

สิริติมคติเตโชชยสิทธิมหิทธิ-
มหาคุณาปริมิตปุณฺณวาริการสุส
สพฺพนฺตรายนินฺวารณสมตฺถสุส
ภควโตะ อรหโตะ สมฺมาสมฺพุทฺธสุส
ทฺวตฺตีสมฺหาปฺริสทกฺขณานุกาเวน
อสีตฺยานุพฺยอุชฺชนานุกาเวน
อฏฺฐจฺตุตฺตรสทฺมกฺกลานุกาเวน
จพฺพณฺณรํสียานุกาเวน
เกตุมาลานุกาเวน
ทสปารมิตานุกาเวน
ทสอุปปารมิตานุกาเวน
ทสปรมตฺตปารมิตานุกาเวน

ด้วยอานุภาพแห่งพระลักษณะ
มหาบุรุษ ๓๒ ประการ
ด้วยอานุภาพแห่งพระอนุพยัญชนะ
(พระลักษณะปลีกย่อย) ๘๐ ประ-
การ ด้วยอานุภาพแห่งพระมงคล
ลักษณะ (ในผ้าพระบาท) ๑๐๘
ประการ
ด้วยอานุภาพแห่งพระฉัพพัคคังสี
ด้วยอานุภาพแห่งพระเกตุมาลา
ด้วยอานุภาพแห่งพระบารมี ๑๐
ด้วยอานุภาพแห่งพระอุปบารมี ๑๐
ด้วยอานุภาพแห่งพระปรมัตตบารมี
๑๐

* ของ สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ฉิม).

ศีลสมาธิปัญญาภาวนา

ด้วยอานุภาพแห่งพระศีลคุณ พระสมาธิคุณ และพระปัญญาคุณ ของพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงมีความสำเร็จแห่งเดโชชัย อันเกิดแต่พระสิริ พระปัญญา และพระทิวฐิ มีพระฤทธิ์มาก มีพระคุณใหญ่ มีพระบุญญาธิการ อันหาประมาณมิได้ ผู้สามารถป้องกันอันตรายทั้งปวงได้

พุทธานุภาวนา

ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า

ธรรมานุภาวนา

ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม

สังฆานุภาวนา

ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์

เดชานุภาวนา

ด้วยอานุภาพแห่งพระเดช

อิทธิยานุภาวนา

ด้วยอานุภาพแห่งพระฤทธิ์

พลานุภาวนา

ด้วยอานุภาพแห่งพระกำลัง

เวทย์ขมฺมานุภาวนา

ด้วยอานุภาพแห่งพระเวทย์ธรรม^๑

จตุราศีคิเสสสุตตรมกฺขนุธานุภาวนา

ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมชั้น

๘ หมื่น ๔ พัน

^๑ เวทย์ธรรม ได้แก่ ธรรมที่ควรรู้ ๕ ประการ คือ สังขาร วิการ ลักษณะ นิพพาน และบัญญัติ รายละเอียดดูภาคผนวกหน้า ๘๐.

นวโลกุตตรมมานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระโลกุตตรธรรม ๕
อภุชงคิกมคคานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระอริยมรรค มี องค์ ๘
อภุชสมาปตติยานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระสมาบัติ ๘
ฉพภิญญานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระอภิัญญา ๖
จตุสจจฉานานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระญาณ ใน อริยสัจ ๔
ทสพผลฉานานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระทสพผลญาณ
สพพญญุตฉานานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระสัพพัญญุต- ญาณ
เมตตากรุณามูทิตา-	ด้วยอานุภาพแห่งพระเมตตา พระ
อุเปกขานุภาเวน	กรุณา พระมูทิตา พระอุเบกขา
สพพปริตตานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระปริตรทั้งปวง
รตนตตยสรณานุภาเวน	ด้วยอานุภาพ แห่งการระลึกถึง พระรัตนตรัย
คฺยุหิ สพพโรคโสภุททุกว-	ขอสรรพโรค สรรพโสภุ สรรพ-
ทุกขโทมนสสุปายาสา	อูปีทวะ ทุกขโทมนัส อุปายาส
วินสฺสนนฺตุ	ทั้งปวง ของท่าน จงพินาศไป
สพพอนฺตรายาปี วินสฺสนนฺตุ	แม้อันตรายทั้งปวง ก็จงพินาศไป
สพพสฺงกฺปฺปา คฺยุหิ สมิชฺฌนฺตุ	ขอความดำริทุกประการ ของท่าน จงสำเร็จด้วยดี

ที่มายุดา ดุยห้ โหตุ
 สत्वสฐชีเวน สมงคิโก
 โหตุ สพุพทา.
 อากาสปพุททวนภูมิภงคา-
 มหาสมุททา อารกขกา
 เทวดา
 สทา ตุมะห อนุรกขนตุ.

ขอความมีอายุยืน จงมีแก่ท่าน
 ท่านจงเป็นผู้ประกอบด้วยชีวิต อัน
 จะยืนอยู่ได้ถึง ๑๐๐ ปีทุกเมื่อ.
 ขออารักขเทวดาทั้งหลาย ผู้อยู่ใน
 อากาศ อยู่ ณ ภูเขาลำเนาป่า อยู่ ณ
 พื้นดิน ณ แม่น้ำ ณ มหาสมุทร
 จงตามรักษาท่านทั้งหลายทุกเมื่อ
 เทอญ.

เทวดาอุยโยชนคาถา*

เมื่อเจริญพระพุทธรมณต์ย่อ
 "ทุกขปุตดา"

ประธานสงฆ์จะเริ่มด้วยบท

(ปฐยวัตถันท์ ๘)

ทุกขปุตดา จ นิตทุกขา
 ภยปุตดา จ นิตภยา

ขอสัตว์ทั้งปวง ที่มีทุกข์อยู่ จง
 หหมดทุกข์ ที่มีภัยอยู่ จงปราศภัย

* ของ โบราณจารย์.

โสภปฺปตฺตา จ นิสฺโสกา
โหนตุ สพฺเพปิ ปาณินโน

เอตฺตาวตฺตา จ อเมหฺหิ
สมภตฺติ ปุณฺณสมปฺปทํ

สพฺเพ เทวานุโมทนตุ
สพฺพสมปฺปตฺติสิทธิยา

ทานํ ททนตุ สทฺธาย
สีลํ รกฺขนตุ สพฺพทา
ภาวนาภิรตฺตา โหนตุ
กจฺฉนตุ เทวตาคตฺตา.

สพฺเพ พุทฺธา พลปฺปตฺตา
ปจฺเจกานนฺจ ยํ พลํ

และที่มีโสภอยู่ จงสิ้นโสภ เทอญ.

และขอเทวดาทั้งปวง จงอนุโมทนา
ซึ่งบุญสมบัติ อันข้าพเจ้าทั้งหลาย
ได้สั่งสมไว้แล้ว ถึงบัดนี้

(ทั้งนี้) เพื่อความสำเร็จแห่งสมบัติ
ทั้งปวงเถิด

ขอเทวดาทั้งหลาย จงให้ทาน
รักษาศีล ยินดีในภาวนา ด้วย
ศรัทธาทูทุกเมื่อ
เทวดาที่มาชุมนุมแล้ว ขอเชิญกลับ
เถิด.

ขออัญเชิญ พระพลังของพระ
พุทธเจ้าผู้ทรงพลังทุกพระองค์
ขออัญเชิญ พลังของพระปัจเจก-
พุทธเจ้า ผู้ทรงพลังทุกพระองค์

อรหนตานุจ เตเชน

รกุขั พนฺชามิ สพุทฺโธ.

และขออัญเชิญเดชแห่งพระอรหันต์
ทุกพระองค์
จงมาคุ้มครองรักษา โดยประการ
ทั้งปวงเทอญ.

จบการเจริญพระปริตร^๑

ลำดับที่ ๘

ประธานสงฆ์ขึ้นบทถวายพรพระ

บทถวายพรพระ*

อิติปิ
โส ภควา
อรหัง

เพราะเหตุ ฯลฯ ดังนี้^๒
พระผู้มีพระภาคพระองค์นั้น
เป็นพระอรหันต์

^๑ ถ้าเป็นการสวดมนต์เย็น ก็จบเพียงนี้ ผู้ฟังพระสวดมนต์ กราบ ๓ ครั้ง.

^๒ เพราะเหตุความกลัวในเรื่องต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว ท่านฟังระลึกถึงเรตถาคคตดังนี้
อิติปิ โส ภควา ฯลฯ (จนถึง) โลกสุสชาติ แล้วความกลัวจักหายไป (ธัชคคสูตร).

* พระสูตร สังยุตตนิกาย สคาถวรรค เล่ม ๑๕ หน้า ๓๒๒ (ธัชคคสูตร).

สมมาสมพุทฺโธ,
วิชาจรรณสมฺปนฺโน

เป็นผู้ตรัสรู้เองโดยชอบ
เป็นผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยวิชา และ
จรรยา

สุกโต
โลกวิทู,
อนุตฺตโร ปุริสทมมสารถิ

เป็นผู้เสด็จไปดีแล้ว
เป็นผู้ทรงรู้แจ้งโลก
เป็นผู้ฝึกบุรุษให้ละพยศร้าย ไม่มี
ผู้ใดเทียม

สตุถา เทวมนุสฺसानํ

เป็นศาสดาของเทวดา และมนุษย์
ทั้งหลาย

พุทฺโธ

เป็นพุทธะ (เพราะตรัสรู้เอง และ
ให้ผู้อื่นรู้ด้วย)^๑

ภควาติ.

เป็นภควา(เพราะตรัสรู้พร้อมกับได้
สัพพัญญุตญาณ).^๒

สุวากุขาโต ภควตา ฌมฺโม,

พระธรรมอันพระผู้มีพระภาค

สนฺทิฏฺฐิโก
อกาลิโก

ตรัสไว้ ประเสริฐแล้ว

อันบุคคลพึงเห็นด้วยตัวเอง

เป็นสิ่งไม่มีกาลเวลา(ให้ผลทันทีคือ
ผลจิตเกิดต่อมรรคจิต)

^๑ วิสุทธิมรรค ภาค ๑ ฉบับภูมิพโลภิกขุ หน้า ๓๓๕, ๓๓๖.

^๒ วิสุทธิมรรค ภาค ๑ ฉบับภูมิพโลภิกขุ หน้า ๓๓๖.

เอหิปัสสิโก,

โอบนยโก

ปัจจตตํ เวทิตพฺโพ วิญญูหีติ.

สุปฏิปนฺโน ภควโต

สาวกสํโฆ,

อุชฺฐปฏิปนฺโน ภควโต

สาวกสํโฆ,

ฉายปฏิปนฺโน ภควโต

สาวกสํโฆ,

สามิฉิปปฏิปนฺโน ภควโต

สาวกสํโฆ,

ยทิตฺถํ

จตฺตาริ ปุริสฺสุคานิ

อญฺจ ปุริสฺสุคฺคตา,

เอส ภควโต สาวกสํโฆ,

เป็นความจริง ที่จะร้องเรียกผู้อื่น มา
คู่ได้

เป็นธรรม (พระนิพพาน)^๑ อัน
บุคคลพึงทำให้แจ้ง

เป็นสภาพอันวิญญูชนทั้งหลายพึงรู้
เฉพาะตัว ดังนี้.

พระสงฆ์ สาวกของพระผู้มี

พระภาค เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาค

เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาค

เป็นผู้ปฏิบัติถูกทางแล้ว,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาค

เป็นผู้ปฏิบัติชอบแล้ว,

พระสงฆ์นี้คือผู้ใด

คือพระอริยบุคคลนับเป็นคู่ได้ ๔

นับเรียงองค์ได้ ๘,

นี่คือ พระสงฆ์สาวกของพระผู้มี
พระภาค,

^๑ วิสุทธิมรรค ภาค ๑ ฉบับภูมิพโลภิกขุ หน้า ๓๔๖-๓๔๗.

อาหุเนยฺโย	เป็นผู้ควรแก่การสักการะ	
ปาหุเนยฺโย	เป็นผู้ควรแก่การต้อนรับ	
ทกฺขิณฺเนยฺโย	เป็นผู้ควรแก่ทักษิณาทาน	
อณฺุชฺลิตฺรณฺิโย,	เป็นผู้ควรแก่อัญชลีกรรม	
อนุคฺตฺรํ ปุณฺณกฺเขตฺตํ	เป็นเนื่อนานบุญของโลก	ไม่มี
โลกสฺสชาติ.	เนื่อนานอื่นยิ่งกว่า ดังนี้.	

พุทธชัยมงคลคาถา*

(วสันตดิถีกัณฑ์ ๑๔)

๑. พาหุํ สหสฺสสมภินิมิตตสวฺรฺษณฺุคฺ
 คุรีเมขลํ อุทิตโฆรสเสนมารํ
 ทานาทิธมฺมวธิฺนา ชิตฺวา มุณินฺโท

๑. พระจอมมุณี ทรงได้
 ชัยชนะพญามารผู้irimิตแชนตั้งพัน
 ถืออาวุธครบมือ ชี้ข้างศิริเมขล
 พร้อมด้วยเสนามาร โห้ร้องก้องกึก
 ด้วยธรรมวิธี คือ เสี่ยงพระบารมี
 มีทานบารมี เป็นต้น

* ของโบราณอาจารย์ ซึ่งได้อัญเชิญข้อความตอนสำคัญ ๆ มาจากพระไตรปิฎก.

ตนุเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺกลานิ.

ด้วยเดชแห่งพระจอมมุนี พระองค์
นั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมี
แก่ท่าน.

๒.มาราติเรกมภิชฺชิตสพฺพหฺรตฺตี
โฆรมปฺนาพวคมกฺขมถทฺชยฺกฺขํ
ขนฺตีสุทฺตวิธินา ชิตฺวา มุนินฺโท

๒. พระจอมมุนี ทรงชนะ
อาพวกยักษ์ ผู้โหดร้ายป่าคั่ง นำ
สะพริ้งกล้ว ซึ่งต่อสู้กับพระองค์
ตลอดทั้งคืน รุนแรงยิ่งกว่าพญามาร
จนละลายศรร้ายได้สิ้น ด้วยขันติวิธี
อันพระองค์ฝึกไว้ดีแล้ว

ตนุเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺกลานิ.

ด้วยเดชแห่งพระจอมมุนี พระองค์
นั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมี
แก่ท่าน.

๓.นาพาภิรี คชวโรติมตฺตภูตํ
ทาวคฺคิจกฺกมสนีว สุทฺธาธฺมฺนตํ
เมตฺตมฺพฺเสกฺวิธินา ชิตฺวา มุนินฺโท

๓. พระจอมมุนี ทรงได้
ชัยชนะพญาช้างชื่อนาพาภิรี ซึ่ง
กำลังตกมันจัดการธมโหดร้ายยิ่งนัก
ดั่งไฟป่า จักราวุธ หรือสายฟ้า
ด้วยวิธีรดด้วยน้ำพระเมตตา

ตนุเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺกลานิ.

ด้วยเดชแห่งพระจอมมุนี พระองค์
นั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมี
แก่ท่าน.

๔. อุกุชิตตชกคฺมคฺติหตฺถสฺสทวารุณนฺตํ
 ชาวนฺตฺติโยชนปถงฺคฺลิมาลวนฺตํ
 อิทฺธิภิสงฺขตมโน ชิตฺวา มุณินฺโท
 ตนฺเตชฺสา ภาวตุ เต ชยมงฺกลานิ.

๕. กตฺวาน กกุชฺมุทฺรํ อิว กพฺภินียา
 จิณฺจาย ทฺวฺจฺจวณฺํ ชนกายมชฺเช
 สนฺเตน โสมวธิฺนา^๒ ชิตฺวา มุณินฺโท

๔. พระจอมมุณี ทรงได้
 ชัยชนะ มหาโจรองคฺลิมาล ในมือ
 ถือดาบ เจื่อง่า โหดร้ายทารุณยิ่ง
 วิ่งไล่ตามพระองค์ (ห่างออก) ไป
 เป็นทางถึง ๓ โยชน์ ด้วยทรง
 บันดาล มโนมยิทฺธิ^๑ (ฤทธิ์ทางใจ)
 ด้วยเดชแห่งพระจอมมุณี พระองค์
 นั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมี
 แก่ท่าน.

๕. พระจอมมุณี ทรงได้
 ชัยชนะ คำกล่าวใส่ร้ายท่ามกลาง
 ชุมชนของนางจิณฺจมาณวิกา ผู้ผูก
 ท่อนไม้(ซ่อนไว้)ที่ห้อง แสร้งทำ
 เป็นหญิงมีครรภ์ ด้วยความจริง
 ด้วยความสงบเยือกเย็น

^๑ คือ ทรงบันดาลให้แผ่นดินใหญ่เกิดเป็นคลื่นจำนวนมาก พระองค์ทรงอยู่ด้านนอกของ
 สันคลื่น (ลูกแรก) ส่วนด้านในของสันคลื่นเกิดเป็นลูกคลื่นมากมายไหลออก พา
 องคฺลิมาลให้ห่างพระองค์ออกไป (แม้องคฺลิมาลจะวิ่งเข้าหาพระองค์ด้วยเต็มกำลัง)
 (ดูพระสูตร มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปิณณาสก์ เล่ม ๑๓ หน้า ๔๖๕ (อังกฺลิมาลสูตร).
 และปปีณฺจสุทฺธิ (อรรถกถามัชฌิมนิกาย มัชฌิมปิณณาสก์) เล่ม ๓ หน้า ๓๐๘.

^๒ คำว่า โสมวธิฺนา ในบาฬีปิฎกของ เจ้าคุณปริยัติธรรมธาดา แปลว่า "ด้วยพระ
 สมาริบัติการมีอันงาม".

ตนุเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺกลานิ.

ด้วยเดชแห่งพระจอมมุนี พระองค์
นั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมี
แก่ท่าน.

๖. สจฺจํ วิหาय มติสจฺจกฺวาทเกตุํ
วาทาภิโรปีตมนํ อติอนฺธภูตํ
ปญฺญาปทีปชลิตโต ชิตฺวา มุนินฺโท

๖. พระจอมมุนี ทรงได้
ชัยชนะ สัจจนิกรณต์ ผู้มืดมน
ยิ่งนัก เชิดชูลัทธิของตนว่าจริงแท้
อย่างเลิศลอยราวกับชูธงขึ้นฟ้า มุ่ง
มาได้ว่าทะกักับพระองค์ ด้วยพระ
ปัญญาคังประทีปอันโชติช่วง

ตนุเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺกลานิ.

ด้วยเดชแห่งพระจอมมุนี พระ
องค์นั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมี
แก่ท่าน.

๗. นนฺโทปนนฺตทฺฆคํ วิพฺรุํ มหิตฺธี
ปฺตุเตน เถรทฺฆเคน ทมาปยนฺโต
อิทฺฐูปเทสวธินา ชิตฺวา มุนินฺโท

๗. พระจอมมุนี ทรงได้
ชัยชนะ พญานาค ชื่อ นันโท-
ปนันตะ^๑ ผู้มีฤทธิ์มาก หลงผิด
โดยโปรดให้พระเถระทฺฆงค์ พุทธ-
บุตร(พระโมคคัลลานะ) ไปปราบ
ให้เชื่อองค์ด้วยวิธีแนะนำ (ให้ใช้)
อิทธิฤทธิ์

^๑ ปรมัตถทีปนี (อรรถกถาเถรคถา) ภาค ๓ ฉบับภูมิพโลภิกขุ

- มหาโมคคัลลานเถรคถาถาณณา.

ตนุเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺกลานิ.

ด้วยเดชแห่งพระจอมมุนี พระองค์
นั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมี
แก่ท่าน.

๘. ทศกาทิฏฐิจฺจุเคน สุทฏฺฐหตฺถํ
พฺรหฺมํ วิสุทฺธิชุตฺติมิทฺธิพกาภิธานํ
ธามาตฺตเนน วิธินา ชิตฺวา มุนินฺโท

๘. พระจอมมุนี ทรงได้
ชัยชนะ พรหมชื่อท้าวพกะ ผู้รัศรี
ทิฏฐิคือ ความเห็นผิดไว้แนบแน่น
ดั่งมีอณูกงักคติด โดยสำคัญผิดว่า
ตนบริสุทธิ์ มีฤทธิ์รุ่งโรจน์ ด้วยวิธี
วางพระโอสถ คือเทศนาญาณ

ตนุเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺกลานิ.

ด้วยเดชแห่งพระจอมมุนี พระองค์
นั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมี
แก่ท่าน.

เอตปิ พุทฺธชยมงฺกลอฏฺฐคาถา
โย วาจโน ทินฺทินฺเน สรเต มตฺนุที
หิตฺวานเนกวิวิธานิ จุปฺพุทฺทวานิ
โมกฺขํ สุขํ อธิคเมยฺย นโร สปลฺลโย.

แม้รชนใดไม่เกียจคร้าน สวด
ก็ดี ระลึกก็ดี ซึ่งพุทธชัยมงคล
คาถา ๘ บทนี้ ทุกวัน ๆ ย่อม
เป็นเหตุให้พ้นอุปัทวันตรายใด ๆ
ต่าง ๆ ทั้งหลาย นรชนผู้มีปัญญา
นั้น ย่อมถึงซึ่งความสุขสูงสุดแล.

บทขัดตำนานชัยปริตร*

(ปฐยวัตถันท์ ๘)

ชัย เทวมนุสฺसानิ

ขอชัยชนะจงมีแต่เทวดาและมนุษย์
ทั้งหลาย

ชโย โหตุ ปราชิตो

ขอผู้แพ้แล้วจงกลับชนะ

मारเสนากิगुणदा

พระผู้มีพระภาค ผู้ทรงมีพระจักขุ

สมนฺดา ทฺวาทสโยชนา

เมื่อยังท่องเที่ยวไป ในภพน้อย

ขन्दิเมตฺตาอริฏฺจानา

ภพใหญ่ ทรงกำจัดมาร และ

วิทุสฺเสตฺวาน จกฺขุมา

เสนามาร ให้พ้นไปสิบสองโยชน์

ภวากเว สํสรนฺโต

โดยรอบ ด้วยขันติบารมี เมตตา-

ทิพฺพจกฺขุ วิโสธยิ

บารมี อธิษฐานบารมี

ปรียาปนฺนาทิสฺตถานํ

แล้วทรงทำทิพยจักขุ ให้บริสุทธิ์

หิตาย จ สุขาย จ

ทรงบำเพ็ญพุทธกิจ เพื่อประโยชน์

พุทฺธกิจจํ วิโสเธตฺวา

เพื่อความสุข และเพื่อความสวัสดิ

(แก่สรรพสัตว์) ในภพทั้ง ๓^๐

เป็นต้น

ปริตฺตตนฺตมฺภณามเห.

เราทั้งหลาย จงสวดพระปริตรนั้น

เทอญ.

* ของโบราณจารย์.

^๐ อัญญาสาลินี (อรรถกถาธรรมสังคณี) ฉบับภูมิพโลภิกขุ ภาค ๑ หน้า ๑๔๘ ข้อ ๘๓.

ชัยปริตร*

(ปฐยวัตถันท์ ๘)

มหาการุณิกโก นาโถ

หิตาย สพฺพปาณินิ

ปุเรตฺวา ปารมี สพฺพา

ปตฺโต สมโพธิมุตฺตม

เอเตน สจฺจวชฺเชน

โหตุ เต ชยมงฺคลี.

ชยฺนโถ โพธิยา มุเล

สกฺขานิ นนฺทิวทฺตโน

เอวํ ตวํ วิชโย โหหิ

ชยสฺสุ ชยมงฺคเล

อปราจิตปลลฺงเก

สีเส ปจฺวิโปกฺขเร

พระพุทธเจ้าผู้ทรงเป็นที่พึ่งของสัตว์
ทรงประกอบด้วยพระมหากรรณา
ทรงบำเพ็ญพระบารมีทั้งปวง เพื่อ
ประโยชน์แก่อกุลแก่สรรพสัตว์
ทรงบรรลุพระสัมโพธิญาณ อัน
สูงสุดแล้ว
ด้วยการกล่าวคำสัจนี้
ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่านเถิด.

ขอท่านจงมีชัยชนะในชัยมงคลพิธี
เหมือนพระจอมมุนี ผู้ยังความปิติ
ยินดีให้เพิ่มพูนแก่ชาวสากยะ ทรงมี
ชัยชำนะมาร ฌ โคนไม้โพธิพฤกษ์
ทรงถึงความเป็นผู้เลิศ ทรงปิติ
ปราโมทย์อยู่เหนืออชิตบัลลังก์อัน

* พระสูตร อังคุตตรนิกาย ติกนิบาต เล่ม ๒๐ หน้า ๓๗๕.

อภิเสก สัพพพุธานัน
อคุคปปโต ปโมทติ.

สุนกขตตัม สุมงคัลลัม
สุปภาตัม สุหุญจิต्तัม
สุขุโณ สุมุหุตโต จ
สุยัญจัม พุรหมุจาริสสุ
ปทกฺขิณฺณํ กายกมฺมํ
วาจากมฺมํ ปทกฺขิณฺณํ
ปทกฺขิณฺณํ มโนกมฺมํ
ปณฺธิธึ เต ปทกฺขิณฺณา
ปทกฺขิณฺณานิ กตฺวาน
ลภนฺตคฺคเต ปทกฺขิณฺเณ.

ไม่รู้พ่าย ณ โปกขรปรูที^๑ อันเป็นที่อภิเษกของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ ฉะนั้นเกิด.

เวลาที่กำหนดไว้ดี งานมงคลดี
รุ่งแจ้งดี ความพยายามดี
ชั่วขณะหนึ่งดี ชั่วครู่หนึ่งดี
และการบูชาดีแก่สงฆ์ผู้บริสุทธิ์
กายกรรมอันเป็นกุศล
วจีกรรมอันเป็นกุศล
มโนกรรมอันเป็นกุศล
ความปรารถนาของท่าน อันเป็น
กุศล
ผู้ได้กระทำการอันเป็นกุศล
ย่อมประสบโชคดีแล.

(อธิบาย คือ การงานมงคลที่ดี อันนำมาซึ่งความสุขความเจริญ ควร

^๑ โปกขรปรูที คือ แผ่นดินที่เกิดขึ้นในกัปใหม่เป็นแห่งแรก หลังจากน้ำท่วมโลกเมื่อสิ้นกัปที่ผ่านมา แผ่นดินนี้จะเป็นที่เกิดของดอกบัวอันเป็นนิมิตหมายของจำนวนพระพุทธเจ้าที่จะมาตรัสรู้ในกัปนั้น ๆ เช่น มีดอกเดียว ก็หมายถึงจะมีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ในกัปนั้นพระองค์เดียว ดังนี้.

กระทำในยามที่สะดวกร ด้วยความ
พยายามดี และด้วยการทำบุญ
แก้สงฆ์ผู้บริสุทธิ์ ด้วยกายกรรม
วจีกรรม มโนกรรม ที่เป็นกุศล
ประกอบกับความปรารถนาที่เป็น
กุศล ผู้กระทำย่อมประสบโชคดี
แล).

(ปฐมาวัคฉนัถ ๘)

ภวตุ สพุพมจฺคลึ
 รกฺขณฺตุ สพุพเทวตา
 สพุพพุธานุภาเวน
 สทา โสตุถึ ภวนฺตุ เต.

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน
 ขอเทวดาทั้งปวง จงรักษาท่าน
 ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้าทั้ง-
 ปวง
 ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่
 ท่านทุกเมื่อ.

ภวตุ สพุพมจฺคลึ
 รกฺขณฺตุ สพุพเทวตา
 สพุพธมฺมานุภาเวน
 สทา โสตุถึ ภวนฺตุ เต.

ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน
 ขอเทวดาทั้งปวง จงรักษาท่าน
 ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง
 ขอความสวัสดิ์ทั้งหลายจงมีแก่ท่าน
 ทุกเมื่อ.

ภวตุ สพุพมงฺคลั	ขอสรรพมงฺคล จงมีแก่ท่าน
รกฺขณฺตุ สพุพเทวตา	ขอเทวดาทั้งปวง จงรักษาท่าน
สพุพสัณฺนาภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ ทั้งปวง
สทา โสตุถิ ภวนฺตุ เต.	ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน
	ทุกเมื่อ เทอญ.

เมื่อพระสงฆ์สวดจบบทชัยปริตร ลงท้ายด้วย "สทา โสตุถิ ภวนฺตุ เต" ให้ประธานในพิธีหรือเจ้าภาพนิมนต์ฉันภัตตาหาร เมื่อพระสงฆ์ฉันภัตตาหารเสร็จแล้ว ประธานในพิธีหรือเจ้าภาพถวายเครื่องไทยทาน ต่อจากนี้ ประธานในพิธีหรือเจ้าภาพเตรียมกรวดน้ำ.

ลำดับที่ ๕

การกรวดน้ำ

ประธานสงฆ์ขึ้นบทอนุโมทนา "ขลา วาริวหา" ประธานในพิธีหรือเจ้าภาพกรวดน้ำ เหน้าให้หมกดกษณะ เมื่อพระสงฆ์สวดจบบทถึงวรรคสุดท้ายที่ว่า "มณิ โชติโรโส ขลา"

อนุโมทนารัมภคาลา*

(ปฐยวัตถันท์ ๘)

ขลา วาริวหา ปุรา
 ปรีปุเรนติ สาคร
 เอวเมว อิโต ทินน
 เปदानัน อุกปปติ.

อิฉินติ ปตุติตุ คุมห
 จิปเปเมว สมิหมุตุ
 สพุเพ ปุเรนตุ สงกปปา

แม่น้ำลำคลองเต็มแล้วย่อมไหลไป
 ทำทะเลให้เต็มได้ ฉนใจ
 ทานที่อุทิศให้แล้ว แต่โลกนี้ ย่อม
 สำเร็จประโยชน์ แก่ผู้ที่ละโลกนี้
 ไปแล้ว ฉนนัน.

ขอความปรารถนา ที่ท่านตั้งใจแล้ว
 จงสำเร็จโดยฉับพลัน
 ขอความดำริทั้งปวงของท่าน จง
 (ได้ผล)เต็ม

* พระสูตร ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ เล่ม ๒๕ หน้า ๑๐. และตั้งแต่ อิฉินติ ๑เป๑ โชติโรโส ขลา คูอรรถกถาฉัมมบท ภาค ๕ หน้า ๘๗.

จนโท ปณฺณโรโส ยถา
มณิ โชติโรโส ยถา.

เหมือนพระจันทร์วันเพ็ญ เหมือน
แก้วมณีโชติรส(คือแก้วสารพัดนึก)
ฉะนั้นเทอญ.

สามัญญานูโมทนาคาถา*

(ปฐชาวัตถฉันท ๘)

สพฺพทีติโย วิวชฺชนตุ
สพฺพโรโค วินสฺสตุ
มา เต ภวตฺวนฺตราย
สุชี ทีฆายุโก ภว.

ความจัญไรทั้งปวง จงบําราศไป
โรคทั้งปวง จงหาย
อันตราย อย่ามีแก่ท่าน
ท่านจงเป็นผู้มีความสุข มีอายุยืน.

สพฺพทีติโย วิวชฺชนตุ
สพฺพโรโค วินสฺสตุ
มา เต ภวตฺวนฺตราย
สุชี ทีฆายุโก ภว.

ความจัญไรทั้งปวง จงบําราศไป
โรคทั้งปวง จงหาย
อันตราย อย่ามีแก่ท่าน
ท่านจงเป็นผู้มีความสุข มีอายุยืน.

* สวดมนต์ฉบับหลวง หน้า ๘๖.

สพพิติโย วิวชชนตุ
สพพโรโค วินสฺสตุ
มา เต ภวตฺตฺวตฺตฺราโย
สุชี ทีฆายโก ภว.

อภิวาทนสีลิสฺส
นิจฺจํ วุฑฺฒาปจายิโน
จตฺตฺตฺวาโร ธมฺมา วฑฺฒนติ
อายุ วมฺโณ สุขํ พลํ.

ความจัญไรทั้งปวง จงบําราศไป
โรคทั้งปวง จงหาย
อันตราย อย่ามีแก่ท่าน
ท่านจงเป็นผู้มีความสุข มีอายุยืน.

ธรรม ๔ ประการ คือ อายุ วรรณะ
สุขะ พละ ย่อมเจริญแก่บุคคลผู้มี
ปกติกราบไหว้ มีปกติอ่อนน้อม
ต่อผู้ใหญ่เป็นนิตย์.

มงคลจักรวาลน้อย*

สพพพุทธานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธรเจ้า ทั้งปวง
สพพชฌมานุภาเวน	ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง
สพพสัมมานุภาเวน	ด้วยอานุภาพ แห่งพระสงฆ์ทั้งปวง
พุทฺธรัตนํ ฌมฺมรัตนํ สัมมรัตนํ	ด้วยอานุภาพ แห่งรัตนะ ๓ คือ
ดิณฺณํ รัตนานํ อานุภาเวน	พุทฺธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ
จตุราสีติสหัสสขมฺมกฺขนุธานุภาเวน	ด้วยอานุภาพ แห่งพระธรรมชั้น ๘ หมื่น ๔ พัน
ปิฎกคตฺตยานุภาเวน	ด้วยอานุภาพ แห่งพระไตรปิฎก
ชินสาวกานุภาเวน	ด้วยอานุภาพ แห่งพระสาวกของ พระชินเจ้า
สพฺเพ เต โรคา	โรคทั้งปวงของท่าน
สพฺเพ เต ภัย	ภัยทั้งปวงของท่าน
สพฺเพ เต อนฺตรายา	อันตรายทั้งปวงของท่าน
สพฺเพ เต อุปฺททฺวา	อุปัทวะทั้งปวงของท่าน
สพฺเพ เต ทฺุณฺนิมิตฺตา	ลางร้ายทั้งปวงของท่าน
สพฺเพ เต อวมงฺคฺลา	อวมงคลทั้งปวงของท่าน
วินสฺสนฺตุ	จงพินาศไป

* ของ โบราณจารย์.

อายุวฑฒโก	ขอท่านจงเป็นผู้เจริญอายุ
ธนวฑฒโก	เจริญทรัพย์
สิริวฑฒโก	เจริญสิริ
ยสวฑฒโก	เจริญยศ
พลวฑฒโก	เจริญกำลัง
วณณวฑฒโก	เจริญวรรณะ
สุขวฑฒโก	เจริญสุข
โหดุ สฬพทา	ทุกเมื่อเกิด

(ปฐยวัตถันท์ ๘)

ทุกขโรคภยา เวรา	ทุกข์ โรค ภัย เวร
โสกา สตตุ จุปททวา	โศก ศัตรู และอุปัทวะใด ๆ
อนกา อนนตรายาปี	ทั้งหลาย ทั้งอันตรายเป็นอันมาก
วินสสนตุ จ เตชสา	จงพินาศไปด้วยเดช (แห่งพระ
	รัตนตรัย)
ชยสิทธิ ธนํ ลาภํ	ความชนะ ความสำเร็จ ทรัพย์ ลาภ
โสคติ ภาคยํ สุขํ พลํ	ความสวัสดิ ความมีโชค ความสุข
	กำลัง
สิริ อายุ จ วณโณ จ	สิริ อายุ และวรรณะ โภคะ
	ความเจริญ
โภคํ วุฑฒี จ ยสวา	และความเป็นผู้มียศ

สตวสุตา จ อายุ จ ชีวิติทธิ ภาวนตุ เต.	และอายุยืน ๑๐๐ ปี และความสำเร็จในชีวิตจะมีแก่ท่าน.
ภาวตุ สพุพมจฺคลิ รกฺขณตุ สพุพเทวตา สพุพพุธานุภาเวน สภา โสตุถิ ภาวนตุ เต.	ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน ขอเทวดาทิ้งปวง จงรักษาท่าน ด้วยอานุภาพ แห่งพระพุทธเจ้า ทิ้งปวง ขอความสวัสดิ์ดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ทุกเมื่อ.
ภาวตุ สพุพมจฺคลิ รกฺขณตุ สพุพเทวตา สพุพธมฺมานุภาเวน สภา โสตุถิ ภาวนตุ เต.	ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน ขอเทวดาทิ้งปวง จงรักษาท่าน ด้วยอานุภาพ แห่งพระธรรมทิ้งปวง ขอความสวัสดิ์ดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ทุกเมื่อ.
ภาวตุ สพุพมจฺคลิ รกฺขณตุ สพุพเทวตา สพุพสํมานุภาเวน สภา โสตุถิ ภาวนตุ เต.	ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน ขอเทวดาทิ้งปวง จงรักษาท่าน ด้วยอานุภาพ แห่งพระสงฆ์ทิ้งปวง ขอความสวัสดิ์ดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ทุกเมื่อ เทอญ.

ประธานสงฆ์เริ่มประพรมน้ำพระพุทธมนต์ รองประธานสงฆ์
ขึ้นบทสวด "ชยฺโนโต" (ดูในหน้า ๕๘) ถ้ามีผู้มาชุมนุมจำนวนมาก ต้องใช้
เวลาประพรมน้ำพระพุทธมนต์ พระสงฆ์จะเจริญชัยมงคลคาถา ๓ จบ.

ภาคผนวก

หน้าว่าง

ข้อเตือนใจ

อันตรายอันเกิดแก่คนทุศีล^๑

อด โข ภควา ปาฎลิกามิเก
อุปาสเก อามนุเตสิ "ปญจิเม
คหปตโย อาทีนวา ทุสฺสีลสฺส
สีลวิปตฺติยา. กตเม ปญจ.

อิธ คหปตโย ทุสฺสีโล สีลวิปนฺโน
ปมาทาธิกรณํ มหตี โภกขานี
นิกจฺจติ, อัย ปจโม อาทีนโว
ทุสฺสีลสฺส สีลวิปตฺติยา.

ปุณ จปริ คหปตโย
ทุสฺสีลสฺส สีลวิปนฺนสฺส ปापโก
กิตฺติสทฺโท อพฺภุคฺคจฺจติ, อัย

ลำดับนั้น พระผู้มีพระภาค
รับสั่งกะพวกอุบาสกชาวปาฎลิกาม
ว่า ดูกรคฤหบดีทั้งหลาย โทษแห่ง
ศีลวิบัติของคนทุศีล ๕ ประการ
เหล่านี้. ๕ ประการเป็นไฉน.

ดูกรคฤหบดีทั้งหลาย คนทุศีล มี
ศีลวิบัติแล้ว ในโลกนี้ย่อมเข้าถึง
ความเสื่อมแห่งโลกะอย่างใหญ่ อัน
มีความประมาทเป็นเหตุ อันนี้
เป็นโทษข้อที่หนึ่ง แห่งศีลวิบัติของ
คนทุศีล.

อีกข้อหนึ่ง กิตติศัพท์อันชั่ว
ของคนทุศีล มีศีลวิบัติแล้ว ย่อม
กระฉ่อนไป อันนี้เป็นโทษข้อที่สอง

^๑ พระสูตร ทิฆนิกาย มหาวรรค เล่ม ๑๐ หน้า ๑๐๑ ข้อ ๑๔๕.

ทุดิโย อาทินโว ทุสฺสีลสฺส แห่งศีลวิบัติ ของคนทุศีล.
ศีลวิปตติยา.

ปุณ จปรํ คหปตโย ทุสฺสีโล
ศีลวิปนฺโน ขณฺณทเว ปริสํ
อุปสงฺกมติ ยถิ ขตฺตियปริสํ ยถิ
พฺราหฺมณฺณปริสํ ยถิ คหปติปริสํ ยถิ
สมณฺณปริสํ, อวิสารโท อุปสงฺกมติ
มจฺกุกฺโกโต, อโย ตติโย อาทินโว
ตุสฺสีลสฺส ศีลวิปตติยา.

ปุณ จปรํ คหปตโย ทุสฺสีโล
ศีลวิปนฺโน สมฺมุโฬห กาลํ
กโรติ, อโย จตฺตโก อาทินโว
ตุสฺสีลสฺส ศีลวิปตติยา.

ปุณ จปรํ คหปตโย ทุสฺสีโล
ศีลวิปนฺโน กายสฺส เภทา ปริ
มรณา อปายํ ทุคฺคตี วินิปาตํ นิรยํ
อุปฺปชฺชติ, อโย ปณฺจโม อาทินโว
ตุสฺสีลสฺส ศีลวิปตติยา.

อิเม โข คหปตโย ปณฺจ อาทินวา
ตุสฺสีลสฺส ศีลวิปตติยา.

อีกข้อหนึ่ง คนทุศีล มีศีลวิบัติ
แล้ว จะเข้าไปสู่บริษัทใด ๆ คือ
ขัตติยบริษัท พราหมณบริษัท
คฤหบดีบริษัท หรือสมณบริษัท
ย่อมครั่นคร้าม ก่อเงิน อันนี้เป็น
โทษข้อที่สาม แห่งศีลวิบัติของ
คนทุศีล.

อีกข้อหนึ่ง คนทุศีล มีศีลวิบัติ
แล้ว ย่อมหลงกระทำกาลละ (ตาย)
อันนี้เป็นโทษข้อที่สี่ แห่งศีลวิบัติ
ของคนทุศีล.

อีกข้อหนึ่ง คนทุศีล มีศีลวิบัติ
แล้ว ภายหลังแต่ตายเพราะกายแตก
ย่อมเข้าถึงอบาย ทุคติ วินิบาต
นรก อันนี้เป็นโทษข้อที่ห้า แห่ง
ศีลวิบัติของคนทุศีล.

ดูกรคฤหบดีทั้งหลาย โทษแห่ง
ศีลวิบัติของคนทุศีล ๕ ประการมี
ดังนี้แล.

อานิสงส์ของผู้มีศีล^๑

ปณฺจิเม คหปตโย อานิสฺสา
สีลวโต สีลสมฺปทาย. กตเม ปณฺจ.

คูกรคฤหบดีทั้งหลาย อานิสงส์
แห่งศีลสมบัติ ของคนมีศีล ๕
ประการเหล่านี้. ๕ ประการเป็น
ไฉน.

อิธ คหปตโย สีลวา สีลสมฺปนฺโน
อปฺปมาทาธิกรณํ มหนตฺ
โกกฺกขณฺธํ อธิกฺจฺจติ, อัยฺ ปจฺโม
อานิสฺโส สีลวโต สีลสมฺปทาย.

คูกรคฤหบดีทั้งหลาย คนมีศีล ถึง
พร้อมแล้วด้วยศีล ในโลกนี้ ย่อม
ได้รับกองโภคะใหญ่ อันมีความ
ไม่ประมาทเป็นเหตุ อันนี้ เป็น
อานิสงส์ข้อที่หนึ่ง แห่งศีลสมบัติ
ของคนมีศีล.

ปฺน จปรํ คหปตโย สีลวโต
สีลสมฺปนฺนสฺส กลฺยาโณ
กิตฺติสทฺโท อพฺภูกฺจฺจติ, อัยฺ
ทฺติโย อานิสฺโส สีลวโต
สีลสมฺปทาย.

อีกข้อหนึ่ง กิตติศัพท์อันงาม
ของคนมีศีล ถึงพร้อมแล้วด้วยศีล
ย่อมจรไป อันนี้เป็นอานิสงส์ข้อ
ที่สอง แห่งศีลสมบัติของคนมีศีล.

ปฺน จปรํ คหปตโย สีลวา
สีลสมฺปนฺโน ขณฺฑเทว ปริสฺสํ

อีกข้อหนึ่ง คนมีศีลถึงพร้อม
แล้วด้วยศีล จะเข้าไปสู่บริษัทใด ๆ

^๑ พระสูตร ทีฆนิกาย มหาวรรค เล่ม ๑๐ หน้า ๑๐๒ ข้อ ๑๕๐.

อุปสงฺกมติ ยถิ ขตฺติยปริสฺสึ ยถิ พฺราหฺมณปริสฺสึ ยถิ คหปติปริสฺสึ ยถิ สมณปริสฺสึ, วิสารโท อุปสงฺกมติ อมฺงกุฏโต, อํยํ ตติโย อานิสฺสโ สีสฺวโต สีสฺสมปทาย.

ปุณฺ จปรึ คหปติโย สีสฺวา สีสฺสมปฺนโน อสมฺมุโพห กาลํ กโรติ, อํยํ จตฺตุโธ อานิสฺสโ สีสฺวโต สีสฺสมปทาย.

ปุณฺ จปรึ คหปติโย สีสฺวา สีสฺสมปฺนโน กายสุส เมทา ปรี มรณา สุคติ สคฺคํ โลกํ อุปปชฺชติ, อํยํ ปณฺจโม อานิสฺสโ สีสฺวโต สีสฺสมปทาย.

อิม โข คหปติโย ปณฺจ อานิสฺสา สีสฺวโต สีสฺสมปทายาติ.

คือขัตติยบริษัท พราหมณบริษัท คฤหบดีบริษัท หรือสมณบริษัท ย่อมมองอาจ ไม่เก้อเขิน อันนี้เป็น อานิสงส์ข้อที่สาม แห่งศีลสมบัตติ ของคนมีศีล.

อีกข้อหนึ่ง คนมีศีล ถึงพร้อม แล้วด้วยศีล ย่อมไม่หลงทำกาละ (ตาย)อันเป็นอานิสงส์ข้อที่สี่ แห่ง ศีลสมบัตติของคนมีศีล.

อีกข้อหนึ่ง คนมีศีล ถึงพร้อม แล้วด้วยศีล ภายหลังแต่ตายเพราะ กายแตก ย่อมเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ อันนี้เป็นอานิสงส์ข้อที่ห้า แห่ง ศีลสมบัตติของคนมีศีล.

ดูกรคฤหบดีทั้งหลาย อานิสงส์แห่ง ศีลสมบัตติของคนมีศีล ๕ ประการ มีดังนี้แล.

วิธีสวดพระปริตรให้สัมฤทธิ์ผล^๑

อตุณปิ ปาฬิมปิ วิสัวาเทตวา
 สพุพโส วา ปน อปฺปคฺฉมิ กตฺวา
 ภณฺนตฺสฺส หิ ปฺริตฺตํ เตชวฺนตฺตํ น
 โหติ, สพุพโส ปคฺฉมิ กตฺวา
 ภณฺนตฺสฺเสว เตชวฺนตฺตํ โหติ.
 ลากเหตุ อุกฺกเหตุวา ภณฺนตฺสฺสาปี
 อตุณฺ น สาเชติ, นิสฺสรณฺนปฺกฺเข
 จตฺวา เมตฺตํ ปุเรจาริกํ กตฺวา
 ภณฺนตฺสฺเสว อตุถาย โหติติ
 ทสฺเสติ.

ผู้สวดพระปริตร กล่าวผิด
 อรรถผิดบาลี หรือสวดไม่คล่องโดย
 ประการทั้งปวง พระปริตรย่อมไม่มี
 เดช ผู้ที่สวดได้คล่องแคล่ว พระ
 ปริตรจึงจะมีเดช ถึงแม้ผู้เล่าเรียน
 พระปริตรแล้ว สวดเพราะเห็นแก่
 ลาก พระปริตรนั้นก็หาอำนาจ
 ประโยชน์ไม่ ท่านผู้ที่ตั้งอยู่ในฝ่าย
 ที่สวด เพื่อให้เขาพ้นทุกข์ มีเมตตา
 เป็นเครื่องนำไป แล้วสวดนั้นแหละ
 พระปริตร จึงจะสำเร็จประโยชน์
 ท่านแสดงไว้ดังนี้.

^๑ สมังคลวิลาสินี (อรรถกถา ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค) หน้า ๒๐๐
 (ฉัฎฐสังคีติ หน้า ๑๕๐ ข้อ ๒๘๒).

อานุภาพการสวดพระปริตร^๑

กตปริตต์... ปุริสํ ํสํติกาโม
 อหิ น ํสํติ,
 วิวัญฺ มุขํ ปิพหติ,
 โจรานํ อุกุชิตตลคฺคพมฺปิ น
 สมภวติ, เต ลคฺคํ มุญฺจิตฺวา
 เปมํ กโรนติ,
 กุปีโตปี หตฺถินาโค สมากนฺตฺวา
 อฺปรมติ,
 ปชฺชลิตมหาอฺคฺคิกฺขนุโรปี
 อฺปนฺตฺวา นิพฺพายติ,
 วิสํ หลาลหฺมปี ขายิตํ อคฺคํ
 สมปชฺชติ, อาหารตฺถํ วา ผรติ,
 วรกา หนฺตฺกามา อฺปนฺตฺวา
 ทาสฺกฺคา สมปชฺชนฺติ,
 อกฺกนฺโตปี ปาโส น สํวรติ.

บุคคลที่สวดบริกรรมพระปริตร
 งูที่มุ่งจะกัด ก็ไม่กัด
 ปากที่อ้าไว้ก็หุบ
 แม้โจรที่ขกก่อนหินก้อนดินจะทุ้ม
 ก็ไม่ทุ้ม กลับทิ้งก้อนหินก้อนดิน
 เสีย แล้วเปลี่ยนใจมารัก
 แม้ช้างที่โกรธ วังมาถึงก็กลับหยุด
 ชะงักงัน สงบอยู่
 แม้กองไฟใหญ่ ที่ลุกโชติช่วง
 ไหม้ลามเข้ามาใกล้ก็ดับ
 ยาพิษแม้ที่ร้ายแรงที่ดื่มกินเข้าไป ก็
 กลายเป็นยาไป หรือแผ่ชานไปเป็น
 อาหาร
 ผู้ร้ายที่ประสงค์จะฆ่า เข้ามาใกล้ก็
 กลับยอมเป็นทาส
 บ่วงแร้วที่เขาดักไว้ แม่เหยียบไปก็
 จะไม่รัดเท้า. (กับระเบิด ที่เขาวางดักไว้
 แม่เหยียบไป ก็จะไม่ระเบิด)

^๑ ฉัฎฐสังคีติ มิลินทปัญญา (จุททกนิทาย) หน้า ๑๕๔ ข้อ ๔.

อธิบายอานันตริกสมาธิ

สมาธิมานนตริกถุณมาหุติ^๑ ขณจ
 อตฺตโน ปวตฺตติสมนฺนตฺรํ นิยมเนว
 ผลปทานโต "อานนตริกสมาธิ"ติ
 อาหุ.

น หิ มคฺคสมาธิมฺหิ อุปฺปนฺเน
 ตสฺส ผลุปฺตฺตตินิเสธโก โภจि
 อนฺตราโย อตฺถิ. ขลาห-

"อขณจ ปุคฺคโล โสตาปตฺติ-
 ผลสจฺฉิกิริยาข ปฏฺิปปนฺโน อสฺส,
 กปฺปสฺส จ อุทฺทขยฺหนเวลา อสฺส,
 เนว ตาว กปฺโป อุทฺทขยฺเหยย,
 ยาวายํ ปุคฺคโล น โสตาปตฺติผลํ
 สจฺฉิกโรติ, อยํ วุจฺจติ ปุคฺคโล

คำว่า สมาธิมานนตริกถุณมาหุ
 ความว่า สมาธิที่ชื่อว่า อานันตริก-
 สมาธิ เพราะ(เป็นสมาธิที่)ให้ผล
 ทันที (ไม่มีระหว่างกัน) ภายหลัง
 จากเมื่อตนเอง (อานันตริกสมาธิ)
 เกิดขึ้นแล้ว.

เพราะเมื่อมรรคสมาธิเกิดแล้ว ย่อม
 ไม่มีอุปสรรคใดจะกั้นมิให้ผลเกิด
 ได้ อย่างที่ตรัสไว้ว่า

"บุคคลนี้ เป็นผู้ปฏิบัติเพื่อ
 บรรลุโสดาปัตติผล (ขณะนั้น) เป็น
 เวลาที่กัปจะไหม้ (ด้วยไฟประลัย-
 กัลป์) (แต่)กัปก็ยังไม่ไหม้(ทำลาย
 ไป) ตราบเท่าที่บุคคลนี้ยังไม่บรรลุ
 โสดาปัตติผล บุคคลนี้เรียกว่า

^๑ ปรมัตถโชติกา (อรรถกถา ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ หน้า ๑๕๘)
 (ฉฎฐสังคีติ หน้า ๑๕๑ ข้อ ๕).

จิตกัปปี. สพฺเพปิ มคฺคสมงฺคิโน
ปฺกุกฺคา จิตกัปปีโน"ติ.

สมาธินา เตน สโม น วิชฺชตีติ^๑
เตน พุทฺธเสฏฺฐปรวิณฺณณิเตน สุจिณา
อานนฺตริกสมาธินา สโม รุปาวจร-
สมาธิ วา อรูปาวจรสมาธิ วา โกจิ
น วิชฺชตี.

กสฺมา. เตสํ ภาวิตตฺตา ตตฺถ ตตฺถ
พฺรหฺมโลก อฺปฺปนฺนสฺสาปี ปฺน
นิริยาทีสุปี อฺปฺปตฺติสมฺภวโต,
อิมสฺส จ อรหตฺตสมาธิสฺส
ภาวิตตฺตา อริยปฺกุกฺคสฺส
สพฺพปฺปตฺติสมฺภวตฺตสมฺภวโต.

จิตกัปปี (คือผู้ยับยั้งการทำลาย
ของกัป) บุคคลซึ่งมีมรรคประชุม
พร้อมทั้งหมดก็ชื่อว่า จิตกัปปี."

คำว่า สมาธินา เตน สโม น
วิชฺชตี ความว่า สมาธิใดๆ จะเป็น
รูปาวจรสมาธิก็ดี อรูปาวจรสมาธิ
ก็ดี ที่จะเสมอด้วยอานันตริกสมาธิ
อันสะอาดหมดจดที่พระพุทธเจ้า ผู้
ประเสริฐ ทรงสรรเสริญไว้ยั้งนั้น
มิได้มี.

เพราะเหตุไร ? เพราะเหตุว่า แม้ผู้
ที่เกิดแล้วในพรหมโลก เนื่องจาก
การฝึกให้ถึงแล้วในรูปาวจรสมาธิ
และอรูปาวจรสมาธิเหล่านั้น ก็ยัง
จะต้องเกิดในอบาย มีนรกเป็นต้น
ได้อีก ส่วนพระอริยบุคคล
เนื่องจากการฝึกให้ถึงแล้ว ใน
อรหัตสมาธิ ย่อมทำลายการเกิด
ใหม่ทั้งสิ้น ได้สำเร็จ.

^๑ ปรมัตถโชติกา (อรรถกถา ขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ หน้า ๑๕๘)
(ฉัฎฐสังคีติ หน้า ๑๕๑ ข้อ ๕).

ตสฺมา สุตตฺตฺนตฺเรปี วุตฺตํ "ยวตฺตา
ภิกฺขเว ฐมฺมา สงฺขตฺตา ๔เปฯ
อริโย อฏฺฐงฺกโก มกฺโก, เตสํ
อคฺคฺมกฺขายตี"ติ^๑ อาทิ.

เอวํ ภควา อานนฺตริก-
สมาธิสฺส อญฺเฐหิ สมาธิหิ อสมตํ
วตฺวา อิทานิ ปุริมฺนเยเนว
มกฺคฺฐมฺมรตฺนสฺส อสทิสภาวํ
นิสฺสาย สจฺจวณฺํ ปยุณฺขติ
"อิทฺมปี ฐมฺเม ๔เปฯ โหตุ"ติ.

เพราะฉะนั้น พระผู้มีพระภาคจึง
ตรัสไว้ในพระสูตรอื่นว่า คุณ
ภิกษุทั้งหลาย ธรรมทั้งหลายที่เป็น
สังขตะ มีจำนวนประมาณเท่าใด
๔๗ อริยมรรคมีองค์ ๘ เรากล่าวว่า
เป็นเลิศกว่าธรรมเหล่านั้น.

พระผู้มีพระภาค ครั้นตรัส
ความที่อานนตริกสมาธิ ไม่มีสมาธิ
อื่นเสมอเหมือนแล้ว บัดนี้ ทรง
อาศัยสภาวะที่ไม่มีสิ่งอื่นเสมอ-
เหมือนพระธรรมรัตนะ คือมรรค
โดยนัยแรกนั้นแหละ จึงทรง
ประกอบพระสัจจวาจาว่า

"อิทฺมปี ฐมฺเม ๔เปฯ โหตุ".

^๑ พระสูตร อังคุตตรนิกาย จตุกกนิบาต เล่ม ๒๑ หน้า ๔๔.

อธิบายไถยธรรมหรือญายธรรม

ไถยธรรม ธรรมที่ควรรู้ ๕ ประการ

๑. สังขาร คือ ปัจจัยทั้งปวงและธรรมที่เกิดจากปัจจัย
 ๒. วิการ คือ การเปลี่ยนแปลงเป็นไปแห่งสังขารของสัตว์ทั้งปวง
 ๓. ลักษณะ คือ วิเสสลักษณะ ได้แก่ ลักษณะเฉพาะของธรรมทั้งปวง
 ๔. นิพพาน คือ ธรรมที่ดับทุกข์ทั้งปวง
 ๕. บัญญัติ คือ บัญญัติในวิปัสสนาภูมิ ๖
-

บทחדตำนาน

อธิบายเหตุเริ่มต้นของมนต์แต่ละบท

เริ่มมงคลสูตร

ก็มีมนุษย์ทั้งหลายกับทั้งเทวดา คิดหามงคลใด สิ้น ๑๒ ปี แม้คิดหาอยู่ช้านาน ก็หาทราบมงคลไม่ ความโกลาหล (ด้วยปัญหาเรื่องมงคล) เกิดไปทั่วหมื่นจักรวาล กระทั่งถึงพรหมโลก ตลอดกาลนานเท่านั้น เพราะมงคลใด

พระโลกนาถเจ้า ทรงแสดงมงคลใด อันเป็นเหตุยังบาปทั้งปวง ให้เสื่อมไป นรชนทั้งหลายมีจำนวนพันที่จะนับ ได้ฟังมงคลใด แล้ว พ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้ เราทั้งหลายจงสวดมงคล อันประกอบด้วยคุณดังกล่าวมาเป็นอาทีนั้น เทอญ.

เริ่มรัตนสูตร

เทวดาทั้งหลายในแสนโกฏิจักรวาล ขอมรับเอาซึ่งความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระปริตรใด อนึ่ง พระปริตรใด ยังภัย ๓ ประการอันเกิดแต่โรค แต่อมนุษย์และแต่ข้าวแพงในเมืองเวสาลี ให้อันตรายานไปโดยเร็วพลัน เราทั้งหลายจงตั้งการอุทิศ สวดพระปริตรนั้น ดังท่าน

พระอานนทเถระนิกหน่วงเอาพระพุทธรุคฺมทั้งปวง ของพระตถาคตเจ้า
 จำเดิมแต่ปรารธนาพุทธรุคฺมมา คือ บารมี ๑๐ อุบารมี ๑๐ ปรมัตถบารมี
 ๑๐ มหาบริจาต ๕ จริยา ๓ เสด็จลงสู่คัพโกทรในภพสุคทัย ประสูติ
 เสด็จออกอภิเนษกรรมณ์ ทรงบำเพ็ญความเพียร ชนมะมาร ตรีสรู้พระ
 สัพพัญญุตญาณ ณ โภธิบัลลังก์ และโลกุตระธรรม ๕ เหล่านี้
 แล้วกระทำพระปริตรตลอดราตรี ทั้ง ๓ ยาม ภายในกำแพง ๓ ชั้น
 ของเมืองเวสาลีขณะนั้น เทอญ.

เริ่มกรณียเมตตสูตร

ยักษ์(คือเทวดา)ทั้งหลาย ย่อมไม่แสดงอาการอันน่าสะพรึงกลัว
 เพราะอานุภาพแห่งพระปริตรใด อนึ่ง บุคคลผู้ไม่เกียจคร้าน เจริญ
 เนือง ๆ ซึ่งพระปริตรใดในกลางคืนและกลางวันก็ดี ย่อมหลับเป็นสุข
 และหลับแล้วย่อมไม่ฝันเห็นอะไร ๆ ที่ลามก

เราทั้งหลาย จงสวดพระปริตรอันประกอบไปด้วยคุณดังกล่าว
 มานี้เป็นคันนั้น เทอญ.

เริ่มโมรปริตร

พวกพรานไพรแม้พยายามอยู่ช้านาน ไม่อาจที่จะจับพระมหาสัตว์
 ผู้บังเกิดแล้วในกำเนิดแห่งนกยูง กำลังบำเพ็ญโพธิสมภารอยู่ เป็น
 ผู้จัดการ รักษาตัวอย่างดีแล้ว ด้วย(สาธยาย)พระปริตรใด

เราทั้งหลาย จงสวดพระปริตรที่ได้ชื่อว่า พรหมมณต์ นั้น เทอญ.

เริ่มอาฏานาฎิยปริตร

พระพุทธเจ้าผู้เป็นมหาวิรบุรุษทรงแสดงพระปริตรใด เพื่อ
 คຸ້มกันพุทธบริษัททั้ง ๔ เหล่า มิให้ถูกเบียดเบียนแต่อมนุษย์ทั้งหลาย
 ผู้ร้ายทำแต่กรรมหยาบช้า มิได้เลื่อมใสในพระศาสนาของพระ
 โลกนาถเจ้า ซึ่งบัณฑิตรับรองแล้วว่า เป็นศาสนาดีทุกเมื่อ
 เราทั้งหลาย จงสวดพระปริตรนั้น เทอญ.

เริ่มอังกุลิมาลปริตร

แม้แต่น้ำล้างตั้งรองนั่งของพระองค์กุลิมาลเถระ ผู้กล่าวอยู่ซึ่ง
 พระปริตรบทใด ยังบันดาลให้อันตรายทั้งปวงหายไปได้อันึ่ง พระปริตร
 บทใด ที่พระโลกนาถเจ้า ทรงภายิตแก่พระองค์กุลิมาลเถระ ย่อมยัง
 การคลอดบุตรให้สำเร็จโดยสวัสดิกันที่ทันใด
 เราทั้งหลาย จงสวดพระปริตรบทนั้น ซึ่งมีเดชมาก ตั้งอยู่
 ตลอดคัป์ เทอญ.

เริ่มอภัยปริตร

สาธุชนทั้งหลาย จงฟังพระปริตรอันจะให้ได้ซึ่งบุญ มิเดชาใหญ่
 มีคุณและเกียรติยศอันใหญ่ เป็นประโยชน์แก่สัตว์ทั้งปวง โดยสิ้นเชิงนั้น

เราทั้งหลาย จงสวดพระปริตร อันเป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่ตน และผู้อื่นนั้น เทอญ.

เริ่มขันธปริตร

พระปริตรใด ย่อมยังพิชร้าย แห่งอสรพิษทั้งปวง ให้หายไป
ดุจทิพยมนต์และทิพยโอสถ พระปริตรใด ย่อมป้องกันอันตรายส่วนที่
เหลือของสัตว์(ร้าย)ทั้งสิ้น ในขอบเขตอำนาจแห่งพระปริตรนั้น ในที่
ทุกสถานในกาลทุกเมื่อ เราทั้งหลายจงสวดพระปริตรนั้น เทอญ.

อนุโมทนากุศล

คำแปลบทซัดคำนาน อธิบายเหตุของมนต์แต่ละบทที่ยกมานี้ นำมาจากสวคมนต์แปลของพระศาสนโศภน (จตุตสเถร) วัดมกุฏกษัตริยาราม มูลนิธิภูมิพลโลกิกขุ ขออนุโมทนากุศลของท่าน และของมหามกุฏราชวิทยาลัย ผู้ทรงลิขสิทธิ์ด้วย.

หมายเหตุ

บทพระปริตรที่ยกมาเพื่อการเจริญพระพุทธรมณฺ์นี้ ส่วนมาก พระสงฆ์ นิยมใช้บทย่อทั้งสิ้น เพื่อให้การเจริญพระพุทธรมณฺ์จบในเวลาที่กำหนด คือประมาณ ๓๐ นาที.

พิมพ์ที่โรงพิมพ์มูลนิธิภูมิพลโลก ในบริเวณวัดสระเกศฯ

ถนนจักรพรรดิพงษ์ กรุงเทพมหานคร

นางชลอ วรรณจันทร์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๕๑

โทร.๐-๒๒๒๓-๐๓๑๖ โทรสาร.๐-๒๒๒๑-๘๐๐๑

